

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 6. října 2020 v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Chocholatého, Ph.D., a soudců JUDr. Milana Krejčířika a JUDr. Miroslava Kureše, o [údaje o účastníkovi] státního zastupitelství [údaje o účastníkovi] proti [údaje o účastníkovi]

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. b), d), e), tr. řádu se napadený rozsudek zrušuje v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že

Obžalování

1. [jméno] [příjmení], roz. [příjmení], narozena [datum] v [obec], zam. [právnícká osoba], [obec], trvale bytem [adresa],
2. [právnícká osoba], s.r.o., [IČO], se sídlem [adresa], zapsanou v obchodním rejstříku u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. C [číslo],
3. [právnícká osoba], s.r.o., [IČO], se sídlem [adresa] (dříve se sídlem [adresa]), zapsanou v obchodním rejstříku u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. C [číslo],
4. [právnícká osoba] luc, s.r.o., [IČO], se sídlem [adresa] (dříve se sídlem [adresa]), zapsanou v obchodním rejstříku u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. C [číslo],

jsou vinni, že

I. obžalovaná [jméno] [příjmení] sama

jako osoba samostatně výdělečně činná (dále jen, „OSVČ“) podnikající podle živnostenského zákona pod jménem [jméno] [příjmení], [IČO], s místem podnikání [adresa], s cílem neoprávněně čerpat státní finanční příspěvky a získat neoprávněný majetkový prospěch na úkor České republiky pro [příjmení] [jméno] [příjmení] ve dnech [datum], [datum], [datum], [datum], [datum] a [datum] podala na Úřadu práce ČR – krajské pobočce v [obec], kontaktní

pracoviště v [obec] písemné žádosti o poskytnutí státního příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle ust. § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů a novel, včetně všech povinných příloh, a to konkrétně za I. čtvrtletí roku 2011 až II. čtvrtletí roku 2012, kdy

za I. čtvrtletí roku 2011 žadatel [příjmení] [jméno] [příjmení] požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením (dále jen, „OZP“) v celkové výši 440 000 Kč, a to

za měsíc leden 2011 - 9 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 72 000 Kč,

za měsíc únor 2011 – 23 zaměstnanci ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 184 000 Kč,

za měsíc březen 2011 - 23 zaměstnanci ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 184 000 Kč,

za II. čtvrtletí roku 2011 žadatel [příjmení] [jméno] [příjmení] požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením v celkové výši 520 000 Kč, a to

za měsíc duben 2011 – 22 zaměstnanci ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 176 000 Kč,

za měsíc květen 2011 – 22 zaměstnanci ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 176 000 Kč,

za měsíc červen 2011 – 21 zaměstnanec ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 168 000 Kč,

za III. čtvrtletí roku 2011 žadatel [příjmení] [jméno] [příjmení] požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením v celkové výši 504 000 Kč, a to

za měsíc červenec 2011 – 21 zaměstnanec ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 168 000 Kč,

za měsíc srpen 2011 – 21 zaměstnanec ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 168 000 Kč,

za měsíc září 2011 – 21 zaměstnanec ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 168 000 Kč,

za IV. čtvrtletí roku 2011 žadatel [příjmení] [jméno] [příjmení] požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením v celkové výši 936 000 Kč, a to

za měsíc říjen 2011 – 21 zaměstnanec ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 168 000 Kč,

za měsíc listopad 2011 – 48 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 384 000 Kč,

za měsíc prosinec 2011 – 48 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 384 000 Kč,

za I. čtvrtletí roku 2012 žadatel [příjmení] [jméno] [příjmení] požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením v celkové výši 1 167 500 Kč, a to

za měsíc leden 2012 – 50 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 400 000 Kč,

za měsíc únor 2012 – 49 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 392 000 Kč,

za měsíc březen 2012 – 46 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně a 2 zaměstnance ve výši 3 750 Kč, tedy v celkové výši 375 500 Kč,

za II. čtvrtletí roku 2012 žadatel [příjmení] [jméno] [příjmení] požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením v celkové výši 1 162 815 Kč, a to

za měsíc duben 2012 - 48 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně a jednoho ve výši 6 250 Kč, tedy v celkové výši 390 250 Kč,

za měsíc květen 2012 - 48 zaměstnanců a 8000 Kč měsíčně a jednoho ve výši 4 565 Kč, tedy v celkové výši 388 565 Kč,

za měsíc červen 2012 - 48 zaměstnanců a 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 384 000 Kč,

celkem tedy požádala o příspěvek v úhrnné výši 4 730 315 Kč,

přičemž svým podpisem stvrdila pravdivost údajů uvedených v žádostech, ačkoliv si byla plně vědoma skutečnosti, že mzdové náklady deklarované v žádostech o příspěvek neodpovídají pravdě, neboť níže uvedení zaměstnanci se statutem OZP ve skutečnosti nevykonávali žádnou práci nebo jim nebyla vyplácena mzda v deklarované měsíční výši, konkrétně:

v případě zaměstnance Mgr. [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 3. stupni invalidity, nebyla jmenovanému vyplácena po dobu trvání pracovního poměru mzda v deklarované výši, pouze v částce 3000 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce leden 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 144 000 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nevykonávala jmenovaná po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu jí nebyla vyplácena měsíčně žádná mzda, kdy mzdu obdržela zpětně v plné výši za celé období až poté, co podala žádost o ukončení svého pracovního poměru, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce únor 2011 až květen 2011 požadován neoprávněně – v celkové částce 32 000 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nevykonával jmenovaný po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu mu nebyla vyplácena mzda v deklarované výši, pouze v částce 2 500 Kč měsíčně, později v částce 1 200 Kč měsíčně snížené o údajné exekuční srážky ze mzdy, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce únor 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 136 000 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nevykonávala jmenovaná po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu jí nebyla vyplácena měsíčně žádná mzda, přičemž pracovní poměr byl se jmenovanou ukončen ze strany zaměstnavatele po zjištění, že na její osobu žádá o tentýž příspěvek již jiný zaměstnavatel, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce únor 2011 až březen 2011 požadován neoprávněně – v celkové částce 16 000 Kč, přičemž tato částka nebyla ze strany Úřadu práce ČR pro nesplnění stanovených podmínek vyplácena,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nevykonávala jmenovaná po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu jí nebyla vyplácena měsíčně žádná mzda, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíc listopad 2011 požadován neoprávněně – v celkové částce 8 000 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 2. stupni invalidity, nevykonával jmenovaný po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu mu nebyla vyplácena mzda v deklarované výši, pouze v částce 1 700 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 64 000 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 3. stupni invalidity, nevykonával jmenovaný po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu mu nebyla vyplácena mzda v deklarované výši, pouze zpětně za 3 měsíce po částce 5 000 Kč, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 64 000 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, vykonávala jmenovaná po dobu trvání pracovního poměru práci jen maximálně v prvních čtyřech měsících a po celou dobu trvání pracovního poměru jí nebyla vyplácena mzda v deklarované výši, pouze v částce 2 000 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce únor 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 112 000 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nevykonával jmenovaný po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu mu nebyla vyplácena mzda v deklarované výši, pouze zpětně za 3 měsíce po částce 5 000 Kč, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 64 000 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 2. stupni invalidity, nebyla jmenovanému vyplácena po dobu trvání pracovního poměru mzda v deklarované výši, pouze zpětně, za celé období 2x v částce 6 000 Kč a 3 000 Kč, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až březen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 35 750 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nebyla jmenované vyplácena po dobu trvání pracovního poměru mzda v deklarované výši, pouze zpětně, za celé období 2x v částce 6 000 Kč a 4 000 Kč, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až březen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 35 750 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 2. stupni invalidity, nevykonával jmenovaný po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu mu nebyla vyplácena žádná mzda, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce leden 2012 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové výši 48 000 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 2. stupni invalidity, nevykonával jmenovaný po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu mu nebyla vyplácena mzda v deklarované výši, pouze v částce 2 500 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce únor 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 136 000 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, vykonávala jmenovaná po dobu trvání pracovního poměru práci pouze maximálně v prvním měsíci a po celou dobu trvání jejího pracovního poměru jí nebyla vyplácena mzda v deklarované výši, ale v nižší blíže neupřesněné částce, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až květen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 50 815 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 3. stupni invalidity, nevykonával jmenovaný po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu mu nebyla vyplácena žádná mzda, kdy jmenovaný ve skutečnosti žádnou pracovní smlouvu s [příjmení] [jméno] [příjmení] nikdy nesjednal a ani vlastnoručně nepodepsal, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce duben 2012 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 24 000 Kč,

v případě zaměstnance [příjmení] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nevykonávala jmenovaná po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 64 000 Kč,

a v důsledku tohoto jednání byly [příjmení] [jméno] [příjmení] ke škodě České republiky, zastoupené Úřadem práce ČR – Generálním ředitelstvím, [IČO], se sídlem [adresa], neoprávněně vyplaceny na účet č. [bankovní účet] vedený u [právnícká osoba], a účet č. [bankovní účet] vedený u [právnícká osoba], státní příspěvky na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením v celkové výši 1 018 315 Kč, přičemž obžalovanou byla požadována k proplacení částka celkem 1 034 315 Kč.

II. obžalovaná [právnícká osoba], s.r.o., a obžalovaná [jméno] [příjmení]

[právnícká osoba], s.r.o., prostřednictvím tehdejší jednatelky obžalované [jméno] [příjmení] s cílem neoprávněně čerpat státní finanční příspěvky a získat neoprávněný majetkový prospěch na úkor České republiky pro [právnícká osoba], s.r.o., ve dnech [datum], [datum] a [datum] podala na Úřadu práce ČR-krajské pobočce v [obec] písemné žádosti o poskytnutí státního příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle ust. § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů a novel, včetně všech povinných příloh, a to konkrétně za IV. čtvrtletí roku 2011 až II. čtvrtletí roku 2012, kdy

za IV. čtvrtletí roku 2011 žadatel [právnícká osoba], s.r.o., požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením v celkové výši 864 000 Kč, a to

za měsíc listopad 2011 – 53 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 424 000 Kč,

za měsíc prosinec 2011 – 55 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 440 000 Kč,

za I. čtvrtletí roku 2012 žadatel [právnícká osoba], s.r.o., požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením v celkové výši 1 261 772 Kč, a to

za měsíc leden 2012 – 55 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 440 000 Kč,

za měsíc únor 2012 – 47 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, jednoho zaměstnance ve výši 3 390 Kč a jednoho ve výši 2 382 Kč, tedy v celkové výši 381 772 Kč,

za měsíc březen 2012 – 55 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 440 000 Kč,

za II. čtvrtletí roku 2012 žadatel [právnícká osoba], s.r.o., požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením v celkové výši 1 343 591 Kč, a to

za měsíc duben 2012 - 55 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, jednoho zaměstnance ve výši 3 929 Kč, jednoho ve výši 2 260 Kč a dalšího ve výši 378 Kč, tedy v celkové výši 446 567 Kč,

za měsíc květen 2012 - 56 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně a jednoho zaměstnance ve výši 5 390 Kč, tedy v celkové výši 453 390 Kč,

za měsíc červen 2012 - 53 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, jednoho zaměstnance ve výši 4 266 Kč a další ve výši 1 893 Kč, 6 283 Kč a 7 192 Kč, tedy v celkové výši 443 634 Kč,

požádala tak o příspěvek v celkové výši 3 469 363 Kč,

přičemž obžalovaná [jméno] [příjmení] jako jednatelka [právnícká osoba], s.r.o., za společnost svým podpisem potvrdila pravdivost údajů uvedených v žádostech, ačkoli si byla plně vědoma skutečnosti, že mzdové náklady deklarované v žádostech o příspěvek neodpovídají pravdě, neboť níže uvedení zaměstnanci se statutem OZP ve skutečnosti nevykonávali žádnou práci nebo jim nebyla vyplácena mzda v deklarované měsíční výši, konkrétně:

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 3. stupni invalidity, nevykonávala jmenovaná po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu jí

nebyla vyplácena mzda v deklarované výši, pouze v částce 2 000 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce leden 2012 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 48 000 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 2. stupni invalidity, nevykonával jmenovaný po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu mu nebyla vyplácena mzda v deklarované výši, pouze v částce cca 1 000 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 64 000 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nevykonávala jmenovaná po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu jí nebyla vyplácena mzda v deklarované výši, pouze v částce cca 1 200 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 64 000 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP - zdravotně znevýhodněné, nevykonávala jmenovaná po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu jí nebyla vyplácena mzda v deklarované výši, pouze v částce 1 600 Kč až 1 700 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 64 000 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nevykonávala jmenovaná po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu jí nebyla vyplácena mzda v deklarované výši, pouze v částce 2 700 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 60 266 Kč,

v případě zaměstnance [příjmení] [příjmení], [datum narození] (zesnulý), OZP ve 2. stupni invalidity, nebyla jmenovanému vyplácena po dobu trvání pracovního poměru mzda v deklarované výši, pouze v částce 2 700 Kč měsíčně bez rozlišení, zda v daném měsíci práci vykonával či nikoliv, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až duben 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 40 378 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nebyla jmenované vyplácena po dobu trvání pracovního poměru mzda v deklarované výši, pouze v částce maximálně 3 000 Kč měsíčně, pokud v daném měsíci práci vykonávala, a v částce 2 500 Kč měsíčně, pokud nepracovala, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 64 000 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nebyla jmenované vyplácena po dobu trvání pracovního poměru mzda v deklarované výši, pouze v částce maximálně 2 000 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 64 000 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 3. stupni invalidity, nebyla jmenovanému vyplácena po dobu trvání pracovního poměru mzda v deklarované výši, pouze v částce 2 000 Kč až 3 000 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 64 000 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 2. stupni invalidity, nevykonávala jmenovaná po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu jí nebyla vyplácena mzda v deklarované výši, pouze v částce 2 300 Kč měsíčně, a tak byl

příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce únor 2012 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 40 000 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nevykonával jmenovaný po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu mu nebyla vyplácena mzda v deklarované výši, pouze v částce 2 800 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 64 000 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení] (nyní [příjmení]), [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nebyla jmenované vyplácena po dobu trvání pracovního poměru mzda v deklarované výši, pouze v částce 4 500 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až leden 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 24 000 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 2. stupni invalidity, nebyla jmenované vyplácena po dobu trvání pracovního poměru mzda v deklarované výši, pouze v částce 4 000 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až únor 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 26 382 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nebyla jmenované vyplácena po dobu trvání pracovního poměru mzda v deklarované výši, pouze v částce 2 500 Kč měsíčně, pokud v daném měsíci práci vykonávala, a v částce 2 000 Kč měsíčně, pokud nepracovala, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 64 000 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nevykonávala jmenovaná po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu jí nebyla vyplácena mzda v deklarované výši, pouze v částce 2 000 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce prosinec 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 56 000 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 3. stupni invalidity, nebyla jmenované vyplácena po dobu trvání pracovního poměru mzda v deklarované výši, pouze v částce maximálně 4 000 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 64 000 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nebyla jmenované vyplácena po dobu trvání pracovního poměru mzda v deklarované výši, pouze v částce 2 800 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 64 000 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 3. stupni invalidity, jmenované nebyla vyplácena po dobu trvání pracovního poměru mzda v deklarované výši, pouze v částce 2 500 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 64 000 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nevykonávala jmenovaná po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu jí nebyla vyplácena mzda v deklarované výši, pouze v částce 2 500 Kč, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce prosinec 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 56 000 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 2. stupni invalidity, nevykonával jmenovaný po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu mu nebyla vyplácena žádná mzda, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 a prosinec 2011 požadován neoprávněně – v celkové částce 16 000 Kč,

celkem tak bylo v případě těchto osob požádáno o zaplacení příspěvků ve výši 1 071 026 Kč, tudíž v důsledku tohoto jednání byly [právnícká osoba], s.r.o., ke škodě České republiky, zastoupené Úřadem práce ČR – Generálním ředitelstvím, [IČO], se sídlem [adresa], neoprávněně vyplaceny na účet č. [bankovní účet] vedený u [právnícká osoba], státní příspěvky na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením v celkové výši 1 071 026 Kč.

III. obžalovaná [právnícká osoba], s.r.o., a obžalovaná [jméno] [příjmení]

[právnícká osoba], s.r.o., prostřednictvím tehdejší jednatelky [jméno] [příjmení] s cílem neoprávněně čerpat státní finanční prostředky a získat neoprávněný majetkový prospěch na úkor České republiky pro [právnícká osoba], s.r.o., ve dnech [datum], [datum], [datum], [datum], [datum], [datum], [datum], [datum] a [datum] podala na Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Českých Budějovicích, kontaktní pracoviště v [obec], písemné žádosti o poskytnutí státního příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě podle ust. § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů a novel, včetně všech povinných příloh, a to konkrétně za III. čtvrtletí roku 2012 až IV. čtvrtletí roku 2014, kdy

za III. čtvrtletí roku 2012 žadatel [právnícká osoba], s.r.o. požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě v celkové výši 997 491,50 Kč, a to

za měsíc červenec 2012 - 45 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 360 000 Kč,

za měsíc srpen 2012 - 45 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 360 000 Kč,

za měsíc září 2012 – 34 zaměstnanců ā 8.000 Kč měsíčně a jeden zaměstnanec ve výši 5 491,50 Kč, tedy v celkové výši 277 491,50 Kč,

za IV. čtvrtletí roku 2012 žadatel [právnícká osoba], s.r.o., požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě v celkové výši 784 718,55 Kč, a to

za měsíc říjen 2012 - 32 zaměstnanci ā 8 000 Kč měsíčně, a jeden zaměstnanec ve výši 4 715, 25 Kč, tedy v celkové výši 260 715, 25 Kč,

za měsíc listopad 2012 - 32 zaměstnanci ā 8 000 Kč měsíčně, jeden zaměstnanec ve výši 3 486, 75 Kč a jeden ve výši 4 742,55 Kč, tedy v celkové výši 264 229,30 Kč,

za měsíc prosinec 2012 – 32 zaměstnanci ā 8 000 Kč měsíčně, jeden ve výši 3 774 Kč, tedy v celkové výši 259 774 Kč,

za I. čtvrtletí roku 2013 žadatel [právnícká osoba], s.r.o., požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě v celkové výši 794 275 Kč, a to

za měsíc leden 2013 – 34 zaměstnanci ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 272 000 Kč,

za měsíc únor 2013 – 32 zaměstnanci ā 8 000 Kč měsíčně, jednoho ve výši 2 213,25 Kč a jednoho ve výši 5 770,50 Kč, tedy v celkové výši 263 983,75 Kč,

za měsíc březen 2013 – 32 zaměstnanci ā 8 000 Kč měsíčně, jednoho ve výši 916,50 Kč a jednoho ve výši 1 374,75 Kč, tedy v celkové výši 258 291,25 Kč,

za II. čtvrtletí roku 2013 žadatel [právnícká osoba], s.r.o., požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě v celkové výši 816 613 Kč, a to

za měsíc duben 2013 – 33 zaměstnanci ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 264 000 Kč,

za měsíc květen 2013 – 33 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, jednoho ve výši 1 422 Kč a jednoho ve výši 7 191 Kč, tedy v celkové výši 272 613 Kč,

za měsíc červen 2013 – 35 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 280 000 Kč,

za III. čtvrtletí roku 2013 žadatel [právnícká osoba], s.r.o., požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě v celkové výši 880 722,50 Kč, a to

za měsíc červenec 2013 – 36 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně a jednoho ve výši 3 708,75 Kč, tedy v celkové výši 291 708,75 Kč,

za měsíc srpen 2013 – 36 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 288 000 Kč,

za měsíc září 2013 – 37 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně a jednoho ve výši 5 013,75 Kč, tedy celkové výši 301 013,75 Kč,

za IV. čtvrtletí roku 2013 žadatel [právnícká osoba], s.r.o., požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě, včetně zvýšení o další náklady, v celkové výši 1 096 929,42 Kč, a to

měsíc říjen 2013 – 37 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 296 000 Kč,

za měsíc listopad 2013 – 34 zaměstnanců ā 7 968 Kč měsíčně, jednoho zaměstnance ve výši 6 801,25 Kč a jednoho ve výši 8 000 Kč, tedy v celkové výši 285 713,25 Kč,

za měsíc prosinec 2013 – 35 zaměstnanců ā 7 968 Kč měsíčně, jednoho ve výši 5 419,50 Kč a jednoho ve výši 5 058,75 Kč, tedy v celkové výši 289 358,25 Kč,

zvýšení příspěvku o další náklady – v celkové výši 225 857,92 Kč,

za I. čtvrtletí roku 2014 žadatel [právnícká osoba], s.r.o., požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením, včetně zvýšení o další náklady, v celkové výši 1 093 056,54 Kč, a to

za měsíc leden 2014 – 37 zaměstnanců ā 7 968 Kč měsíčně, v celkové výši 294 816 Kč,

za měsíc únor 2014 – 36 zaměstnanců ā 7 968 Kč měsíčně, jednoho zaměstnance ve výši 339 Kč a jednoho ve výši 4 796,25 Kč, tedy v celkové výši 291 983,25 Kč,

za měsíc březen 2014 – 33 zaměstnanci ā 7 968 Kč měsíčně, jednoho ve výši 3 271,50 Kč a další ve výši 5 956,50 Kč a 6 206,25 Kč, tedy v celkové výši 278 378,25 Kč,

zvýšení příspěvku o další náklady – v celkové výši 227 879,04 Kč,

za II. čtvrtletí roku 2014 žadatel [právnícká osoba], s.r.o., požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě, včetně zvýšení o další náklady, v celkové výši 1 074 644,75 Kč, a to

za měsíc duben 2014 – 32 zaměstnanci ā 7 968 Kč měsíčně, jeden zaměstnanec ve výši 4 941 Kč, další ve výši 171 Kč a dva ve výši po 8 000 Kč, tedy v celkové výši 276 088 Kč,

za měsíc květen 2014 – 34 zaměstnanců ā 7 968 Kč měsíčně, jeden zaměstnanec ve výši 6 890,25 Kč a jeden ve výši 3 020,25 Kč, tedy v celkové výši 280 822,50 Kč,

za měsíc červen 2014 – 36 zaměstnanců ā 7 968 Kč měsíčně a jednoho zaměstnance ve výši 4 022,25 Kč, tedy v celkové výši 290 870,25 Kč,

zvýšení příspěvku o další náklady – v celkové výši 226 863,92 Kč,

za III. čtvrtletí roku 2014 žadatel [právnícká osoba], s.r.o., požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě, včetně zvýšení o další náklady, v celkové výši 1 097 615,41 Kč, a to

za měsíc červenec 2014 – 36 zaměstnanců a 7 939,50 Kč měsíčně a jednoho zaměstnance ve výši 4 863,75 Kč, tedy v celkové výši 290 685,75 Kč,

za měsíc srpen 2014 – 35 zaměstnanců a 7 939,50 Kč, jednoho ve výši 4 026,75 Kč a jednoho ve výši 6 600 Kč, tedy v celkové výši 288 509,25 Kč,

za měsíc září 2014 – 34 zaměstnanci a 7 939,50 Kč, jednoho ve výši 2 545,50 Kč a další ve výši 5 563,50 Kč, 7 724,25 Kč a 3 750 Kč, tedy v celkové výši 289 526,25 Kč,

zvýšení příspěvku o další náklady – v celkové výši 228 894,16 Kč,

za IV. čtvrtletí roku 2014 žadatel [právnícká osoba], s.r.o., požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě, včetně zvýšení o další náklady, v celkové výši 1 090 350,68 Kč, a to

za měsíc říjen 2014 – 33 zaměstnanci a 7 939,50 Kč měsíčně, jeden ve výši 7 161 Kč, další ve výši 6 051 Kč a jeden ve výši 8 000 Kč, tedy v celkové výši 283 215,50 Kč,

za měsíc listopad 2014 – 32 zaměstnanci a 7 939,50 Kč, a další ve výši 8 000 Kč, 2 718,75 Kč, 4 420,50 Kč, 7 215,75 Kč a 8 000 Kč, tedy v celkové výši 284 419 Kč,

za měsíc prosinec 2014 – 35 zaměstnanců a 7 939,50 Kč a další dva po 8 000 Kč, tedy v celkové výši 293 882,50 Kč,

zvýšení příspěvku o další náklady – v celkové výši 228 833,68 Kč,

celkem tak požádala o příspěvek v celkové výši 9 726 417,35 Kč,

přičemž obžalovaná [jméno] [příjmení] jako jednatelka [právnícká osoba], s.r.o., za společnost svým podpisem potvrdila pravdivost údajů uvedených v žádostech, přestože věděla, že v žádostech jsou uvedeny nepravdivé údaje o skutečně vynaložených mzdových nákladech, neboť níže uvedení zaměstnanci se statutem OZP ve skutečnosti nevykonávali pro [právnícká osoba] s.r.o. v tomto období žádnou práci nebo jim nebyla vyplácena mzda v deklarované měsíční výši, konkrétně:

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 3. stupni invalidity, tato nevykonávala po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu jí nebyla ve skutečnosti vyplácena mzda v deklarované výši, jelikož mzdu sice obdržela na svůj bankovní účet v plné výši, avšak z ní určenou částku podle jejího pokynu následně vrátila obžalované [jméno] [příjmení], takže jí tak z vyplacené mzdy zůstala částka cca 2 500 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce červenec 2012 a srpen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 16 000 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 2. stupni invalidity, nebyla jmenovanému ve skutečnosti vyplácena po dobu trvání pracovního poměru mzda v deklarované výši, jelikož mzdu obdržel zpočátku v hotovosti pouze v částce 2 500 Kč měsíčně, poté mu byla mzda v plné výši sice zaslána na jeho bankovní účet, avšak z této výplaty určenou částku podle jejího pokynu následně vrátil obžalované [jméno] [příjmení], kdy mu tak z vyplacené mzdy zůstala částka cca 2 500 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce červenec 2012 až prosinec 2014 požadován neoprávněně – v celkové částce 239 381 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nevykonávala jmenovaná po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu jí nebyla ve skutečnosti vyplácena mzda v deklarované výši, když mzdu sice obdržela na svůj bankovní účet v plné výši, avšak z této výplaty určenou částku podle jejího pokynu následně vrátila obžalované [jméno] [příjmení], kdy jí tak z vyplacené mzdy zůstala částka 2 500 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce červenec 2012 a srpen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 16 000 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 2. stupni invalidity, nebyla jmenovanému ve skutečnosti vyplácena po dobu trvání pracovního poměru mzda v deklarované výši, když mzdu obdržel zpočátku v hotovosti pouze v částce 2 500 Kč měsíčně, poté mu byla mzda sice zasílána v plné výši na bankovní účet spoluzaměstnance [jméno] [příjmení], přičemž z této výplaty určenou částku podle jejího pokynu následně vrátil obžalované [jméno] [příjmení], kdy mu tak z vyplacené mzdy zůstala částka 2 000 Kč měsíčně, snížená o exekuční srážky ve výši 500 Kč, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce leden 2013 až prosinec 2014 požadován neoprávněně – v celkové částce 191 381 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nebyla jmenované ve skutečnosti vyplácena po dobu trvání pracovního poměru mzda v deklarované výši, když mzdu sice obdržela na svůj bankovní účet v plné výši, avšak z této výplaty určenou částku podle jejího pokynu následně vrátila obžalované [jméno] [příjmení], kdy jí tak z vyplacené mzdy zůstala první měsíc částka 2 500 Kč a druhý měsíc vrátila celou výplatu, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce červenec 2012 a srpen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 16 000 Kč,

v případě zaměstnance Mgr. [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 2. stupni invalidity, nebyla jmenovanému ve skutečnosti vyplácena po dobu trvání pracovního poměru mzda v deklarované výši, když mzdu sice obdržel na svůj bankovní účet v plné výši, avšak z této výplaty určenou částku podle jejího pokynu následně vrátil obžalované [jméno] [příjmení], kdy mu tak z vyplacené mzdy zůstala částka cca 2 500 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce červenec 2012 až prosinec 2014 požadován neoprávněně – v celkové částce 239 381 Kč,

přičemž v důsledku tohoto jednání byly [právnícká osoba], s.r.o., ke škodě České republiky, zastoupené Úřadem práce ČR – Generálním ředitelstvím, [IČO], se sídlem [adresa], neoprávněně vyplaceny na účet č. [bankovní účet] vedený u [právnícká osoba], státní příspěvky na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením v celkové výši 718 143 Kč.

IV. obžalovaná [právnícká osoba] luc, s.r.o., a obžalovaná [jméno] [příjmení]

obžalovaná [právnícká osoba] luc, s.r.o., zastoupená jednatelem [jméno] [příjmení], příp. jinou zplnomocněnou osobou, ve dnech [datum], [datum], [datum], [datum], [datum], [datum], [datum], [datum], [datum] a [datum] na podkladě údajů poskytnutých obžalovanou [jméno] [příjmení] jako osobou ústně pověřenou jednatelem zpracováním podkladů pro mzdovou a dotační evidenci, jakož i jednáním o pracovních podmínkách s osobami se statutem OZP, krom jiného i zaplacením mezd ve stanovených výplatních termínech na bankovní účty zaměstnanců, a realizací úhrad zákonných odvodů ve lhůtách splatnosti, v rámci dispozičního oprávnění k bankovnímu účtu společnosti, podala na Úřadu práce ČR - krajské pobočce [obec], kontaktní pracoviště v [obec], písemné žádosti o poskytnutí státního příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě podle ust. § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů a novel, včetně všech povinných příloh, a to konkrétně za III. čtvrtletí roku 2012 až IV. čtvrtletí roku 2014, kdy

za III. čtvrtletí roku 2012 [právnícká osoba] luc, s.r.o., požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě v celkové výši 160 000 Kč, a to

za měsíc září 2012 – 20 zaměstnanců ā 8.000 Kč měsíčně, v celkové výši 160 000 Kč,

za IV. čtvrtletí roku 2012 [právnícká osoba] luc, s.r.o., požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě v celkové výši 480 000 Kč, a to

za měsíc říjen 2012 - 20 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 160 000 Kč,

za měsíc listopad 2012 - 20 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 160 000 Kč,

za měsíc prosinec 2012 - 20 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 160 000 Kč,

za I. čtvrtletí roku 2013 [právnícká osoba] luc, s.r.o., požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě v celkové výši 471 318,50 Kč, a to

za měsíc leden 2013 - 20 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 160 000 Kč,

za měsíc únor 2013 - 19 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně a jednoho zaměstnance ve výši 6 172,50 Kč, tedy v celkové výši 158 172,50 Kč,

za měsíc březen 2013 – 19 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně a jednoho zaměstnance ve výši 1 146 Kč, tedy v celkové výši 153 146 Kč,

za II. čtvrtletí roku 2013 [právnícká osoba] luc, s.r.o. požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě v celkové výši 438 901,50 Kč, a to

za měsíc duben 2013 - 19 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 152 000 Kč,

za měsíc květen 2013 - 18 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně a jednoho zaměstnance ve výši 1 911,75 Kč v celkové výši 145 911,75 Kč,

za měsíc červen 2013 – 17 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně a jednoho zaměstnance ve výši 4 989,75 Kč, tedy v celkové výši 140 989,75 Kč,

za III. čtvrtletí roku 2013 [právnícká osoba] luc, s.r.o. požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě v celkové výši 439 400,25 Kč, a to

za měsíc červenec 2013 – 17 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně a jeden zaměstnanec ve výši 7 400,25 Kč, tedy v celkové výši 143 400,25 Kč,

za měsíc srpen 2013 – 18 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 144 000 Kč,

za měsíc září 2013 – 19 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 152 000 Kč,

za IV. čtvrtletí roku 2013 [právnícká osoba] luc, s.r.o. požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě, včetně zvýšení o další náklady, v celkové výši 550 516,45 Kč, a to

za měsíc říjen 2013 – 19 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 152 000 Kč,

za měsíc listopad 2013 – 18 zaměstnanců ā 7 968 Kč měsíčně a jeden zaměstnanec ve výši 8 000 Kč, tedy v celkové výši 151 424 Kč,

za měsíc prosinec 2013 – 18 zaměstnanců ā 7 968 Kč měsíčně, jeden zaměstnanec ve výši 6 378 Kč a další ve výši 6 249,75 Kč, tedy celkové výši 156 051,75 Kč,

zvýšení příspěvku o další náklady – v celkové výši 91 040,70 Kč,

za I. čtvrtletí roku 2014 [právnícká osoba] luc, s.r.o., požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě, včetně zvýšení o další náklady, v celkové výši 550 355,64 Kč, a to

za měsíc leden 2014 - 18 zaměstnanců ā 7 968 Kč měsíčně a jeden zaměstnanec ve výši 8 000 Kč, tedy v celkové výši 151 424 Kč,

za měsíc únor 2014 – 19 zaměstnanců ā 7 968 Kč měsíčně, v celkové výši 151 392 Kč,

za měsíc březen 2014 – 18 zaměstnanců ā 7 968 Kč měsíčně, jeden zaměstnanec ve výši 327 Kč a jeden ve výši 5 811 Kč, tedy v celkové výši 149 562 Kč,

zvýšení příspěvku o další náklady – v celkové výši 97 977,64 Kč,

za II. čtvrtletí roku 2014 [právnícká osoba] luc, s.r.o., požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě, včetně zvýšení o další náklady, v celkové výši 558 914,40 Kč, a to

za měsíc duben 2014 – 18 zaměstnanců ā 7 968 Kč měsíčně, jeden zaměstnanec ve výši 8000 Kč, tedy v celkové výši 151 424 Kč,

za měsíc květen 2014 - 19 zaměstnanců ā 7 968 Kč měsíčně, v celkové výši 151 392 Kč,

za měsíc červen 2014 - 19 zaměstnanců ā 7 968 Kč měsíčně, v celkové výši 151 392 Kč,

zvýšení příspěvku o další náklady – v celkové výši 104 706,40 Kč,

za III. čtvrtletí roku 2014 [právnícká osoba] luc, s.r.o., požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě, včetně zvýšení o další náklady, v celkové výši 566 181,68 Kč, a to

za měsíc červenec 2014 – 17 zaměstnanců ā 7 939,50 Kč měsíčně, jeden zaměstnanec ve výši 5 343,75 Kč a jeden ve výši 7 968 Kč, tedy v celkové výši 148 283,25 Kč,

za měsíc srpen 2014 – 16 zaměstnanců ā 7 939,50 Kč měsíčně, jeden ve výši 8 000 Kč, jeden ve výši 2 160 Kč a další ve výši 7 968 Kč, tedy v celkové výši 145 160 Kč,

za měsíc září 2014 – 17 zaměstnanců ā 7 939,50 Kč měsíčně, jeden zaměstnanec ve výši 8 000 Kč, jeden ve výši 1 069,50 Kč, jeden ve výši 7 968 Kč a další zaměstnanec ve výši 3 969,75 Kč, tedy v celkové výši 155 978,75 Kč,

zvýšení příspěvku o další náklady – v celkové výši 116 759,68 Kč,

za IV. čtvrtletí roku 2014 [právnícká osoba] luc, s.r.o., požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě, včetně zvýšení o další náklady, v celkové výši 569 687,64 Kč, a to

za měsíc říjen 2014 – 18 zaměstnanců ā 7 939,50 Kč měsíčně a jeden zaměstnanec ve výši 8 000 Kč, tedy v celkové výši 150 911 Kč,

za měsíc listopad 2014 – 18 zaměstnanců ā 7 939,50 Kč měsíčně a jeden zaměstnanec ve výši 8 000 Kč, tedy v celkové výši 150 911 Kč,

za měsíc prosinec 2014 – 18 zaměstnanců ā 7 939,50 Kč měsíčně a jeden zaměstnanec ve výši 8 000 Kč, tedy v celkové výši 150 911 Kč,

zvýšení příspěvku o další náklady – v celkové výši 116 954,64 Kč,

celkem tak obchodní korporace požádala o proplacení státního příspěvku ve výši 4 785 276,06 Kč,

přičemž obžalovaná [jméno] [příjmení] takto jednala v úmyslu neoprávněně čerpat státní finanční prostředky a získat neoprávněný majetkový prospěch na úkor České republiky pro [právníká osoba] luc, s.r.o., a pro sebe a to přesto, že si byla vědoma skutečnosti, že obchodní korporace použije v žádostech o příspěvek jí zpracované podklady, které neodpovídají pravdě, neboť níže uvedení zaměstnanci se statutem OZP ve skutečnosti nevykonávali žádnou práci nebo jim nebyla vyplácena mzda v deklarované měsíční výši, konkrétně:

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 2. stupni invalidity, nevykonávala jmenovaná po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu jí nebyla ve skutečnosti vyplácena mzda v deklarované výši, kdy mzdu sice obdržela na svůj bankovní účet v plné výši, avšak z této výplaty určenou částku podle jejího pokynu následně vrátila obžalované [jméno] [příjmení], kdy jí tak z vyplacené mzdy zůstala částka cca 2 500 Kč měsíčně, případně vrátila celou výplatu, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce září 2012 až září 2014 požadován neoprávněně – v celkové částce 152 199 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 3. stupni invalidity, nevykonával jmenovaný na počátku pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu mu nebyla ve skutečnosti vyplácena mzda v deklarované výši, kdy mzdu obdržel za první měsíc v hotovosti pouze v částce 1 000 Kč měsíčně, poté mu byla mzda sice zasílána v plné výši na bankovní účet jeho manželky [jméno] [příjmení], avšak z této výplaty určenou částku podle jejího pokynu následně vrátil obžalované [jméno] [příjmení], kdy mu tak z vyplacené mzdy zůstala pouze částka cca 2 500 Kč měsíčně, případně vrátil celou výplatu, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2013 až září 2014 požadován neoprávněně – v celkové částce 87 562,50 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nebyla jmenované ve skutečnosti vyplácena po dobu trvání pracovního poměru mzda v deklarované výši, kdy mzdu sice obdržela na svůj bankovní účet v plné výši, avšak z této výplaty určenou částku podle jejího pokynu vrátila obžalované [jméno] [příjmení], kdy jí tak z vyplacené mzdy zůstala částka cca 2 500 Kč měsíčně, případně vrátila celou výplatu, pokud nevykonávala v daný měsíc žádnou práci, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce září 2012 až prosinec 2012 a za měsíce únor 2013 až listopad 2014 požadován neoprávněně – v celkové částce 207 441,50 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nevykonávala jmenovaná v rámci pracovního poměru po dobu jednoho měsíce žádnou práci a za tuto dobu jí nebyla ve skutečnosti vyplácena žádná mzda, kdy mzdu sice obdržela na svůj bankovní účet v plné výši, avšak celou výplatu podle jejího pokynu následně vrátila obžalované [jméno] [příjmení], a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíc srpen 2013 požadován neoprávněně – v celkové částce 8 000 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nevykonávala jmenovaná na počátku pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu jí nebyla ve skutečnosti vyplácena mzda v deklarované výši, kdy mzdu sice obdržela na svůj bankovní účet v plné výši, avšak z této výplaty určenou částku podle jejího pokynu následně vrátila obžalované [jméno] [příjmení], kdy jí tak z vyplacené mzdy zůstala částka cca 2 500 Kč měsíčně, případně vrátila celou výplatu, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce září 2012 až září 2014 požadován neoprávněně – v celkové částce 199 562,50 Kč,

v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nebyla jmenované ve skutečnosti vyplácena na počátku pracovního poměru mzda v deklarované výši, kdy mzdu sice obdržela na svůj bankovní účet v plné výši, avšak z této výplaty určenou částku podle jejího pokynu následně vrátila obžalované [jméno] [příjmení], kdy jí tak z vyplacené mzdy zůstala částka cca 2 500 Kč měsíčně, případně vrátila celou výplatu, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce září 2012 až duben 2014 požadován neoprávněně – v celkové částce 129 719,75 Kč,

v případě zaměstnance [příjmení] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nevykonávala jmenovaná po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce září 2012 až prosinec 2014 požadován neoprávněně – v celkové částce 223 381 Kč,

a současně obžalovaná [jméno] [příjmení], jako osoba pověřená jednatelem, věděla, že v rozporu s podmínkami stanovenými pro poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za II. čtvrtletí roku 2013 nebyly k datu [datum] za [právnícká osoba] luc, s.r.o., jakožto zaměstnavatele, realizovány v tomto do té doby splatné platby pojistného na sociální zabezpečení, včetně příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na veřejné zdravotní pojištění, které zaměstnavatel za sebe odvádí z vyměřovacího základu zaměstnance, konkrétně, že

- V. nebyly za 19 zaměstnanců uhrazeny zákonné odvody vůči OSSZ a zdravotním pojišťovně za měsíc březen 2013, a tak byl příspěvek za měsíc březen 2013, a to včetně příspěvků ve výši po 8 000 Kč na zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození] a [příjmení] [příjmení], [datum narození], v celkové částce 153 146 Kč požadován neoprávněně, přičemž na základě veřejnosprávní kontroly Úřadu práce ČR provedené ve dnech 9. - [datum] byla tato částka zpětně ze strany [právnícká osoba] luc, s.r.o., uhrazena, a
- VI. do data [datum] nebyly uhrazeny za 19 zaměstnanců zákonné odvody vůči OSSZ a zdravotním pojišťovně za měsíc duben 2013 až květen 2013, přičemž na základě tohoto zjištění nebylo obchodní korporaci vystaveno potvrzení o bezdlužnosti k datu [datum] a státní příspěvek za druhé čtvrtletí roku 2013 tak nebyl žadateli ze strany Úřadu práce ČR v požadované výši 438 902 Kč poskytnut,

celkem tak bylo jen z tohoto titulu neoprávněně požadováno poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 592 048 Kč, ovšem částka 438 902 Kč Úřadem práce ČR poskytnuta nebyla,

přičemž obžalovaná [jméno] [příjmení] před osobami jednajícími za [právnícká osoba] luc, s.r.o., veškeré nepravdivé údaje vědomě zamlčela a [právnícká osoba] luc, s.r.o., neučinila nic, co by tomuto jednání obžalované [jméno] [příjmení] zabránilo,

a v důsledku toho byly [právnícká osoba] luc, s.r.o., ke škodě České republiky, zastoupené Úřadem práce ČR – Generálním ředitelstvím, [IČO], se sídlem [adresa], neoprávněně vyplaceny na účet č. [bankovní účet] vedený u [právnícká osoba], státní příspěvky na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením v celkové výši 1 161 012, 25 Kč,

čímž způsobily či chtěly způsobit

► obžalovaná [jméno] [příjmení] jednáním pod body I. - IV. škodu v celkové výši nejméně 4 423 398,25 Kč, a

► obžalovaná [právnícká osoba] luc, s.r.o., pod bodem IV. škodu v celkové výši nejméně 1 599 914, 25 Kč,

obžalované obchodní korporace pak způsobily na cizím majetku

- obžalovaná [právnícká osoba], s.r.o., pod bodem II. škodu v celkové výši 1 071 026 Kč,
- obžalovaná [právnícká osoba], s.r.o., pod bodem III. škodu v celkové výši 718 143 Kč,

tedy

obžalovaná [jméno] [příjmení] ad I. – IV.

dílem v žádosti o poskytnutí příspěvku uvedla nepravdivé a hrubě zkreslené údaje a způsobila tímto činem značnou škodu, dílem se dopustila jednání, jež směřovalo k tomu, že v žádosti o poskytnutí příspěvku uvede nepravdivé a hrubě zkreslené údaje a způsobí tímto činem značnou škodu,

obžalovaná [právnícká osoba], s.r.o., ad II.

v žádosti o poskytnutí příspěvku uvedla nepravdivé a hrubě zkreslené údaje a způsobila tímto činem značnou škodu,

obžalovaná [právnícká osoba], s.r.o., ad III.

v žádosti o poskytnutí příspěvku uvedla nepravdivé a hrubě zkreslené údaje a způsobila tímto činem větší škodu,

obžalovaná [právnícká osoba] luc, s.r.o., ad IV.

dílem v žádosti o poskytnutí příspěvku uvedla nepravdivé a hrubě zkreslené údaje a způsobila tímto činem značnou škodu, dílem se dopustila jednání, jež směřovalo k tomu, že v žádosti o poskytnutí příspěvku uvede nepravdivé a hrubě zkreslené údaje a způsobí tímto činem značnou škodu.

Tím spáchaly

obžalovaná [jméno] [příjmení] ad I.) - IV.)

zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 5 písm. c) trestního zákoníku dílem dokonáný dílem nedokonáný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

obžalovaná [právnícká osoba], s.r.o., ad II.)

zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 5 písm. c) trestního zákoníku,

obžalovaná [právnícká osoba], s.r.o., ad III.)

přečin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 4 trestního zákoníku,

obžalovaná [právnícká osoba] luc, s.r.o., ad IV.)

zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 5 písm. c) trestního zákoníku dílem dokonáný, dílem nedokonáný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku

a odsuzují se

Obžalovaná [jméno] [příjmení]

za zločin dotačního podvodu a za sbíhající se přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku, jímž byla uznána vinnou rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 21. 2. 2019, č. j. 5 T 118/2018 - 271, jenž ohledně ní nabyl právní moci dne [datum],

podle § 212 odst. 5 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) roky.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu 5 let.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 450 denních sazeb po 1 000 Kč, tedy v celkové výši 450 000 Kč.

Podle § 69 odst. 1 se pro případ, že by výkon peněžitého trestu byl zmařen, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání 15 (patnáct) měsíců.

Podle § 73 odst. 1,3 trestního zákoníku se obžalované ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy obchodní korporace a spolku, jakož i zákaz provozování živnosti neuvedené v příloze 1 až 3 zákona č. 455/91 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenského zákona) v platném znění spočívající ve zprostředkování obchodu a služeb na dobu 6 (šest) let.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se ve vztahu k obžalované [jméno] [příjmení] zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 21. 2. 2019, č. j. 5 T 118/2018-271, jakož i všechna další rozhodnutí na tento zrušený výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Obžalovaná [právnícká osoba], s.r.o.

Podle § 212 odst. 5 trestního zákoníku za použití § 68 odst. 1 tr. zákoníku, § 1 odst. 2 a § 18 odst. 2 zákona číslo 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, k peněžitému trestu v počtu 100 denních sazeb po 1 800 Kč, tedy v celkové výši 180 000 Kč.

Obžalovaná [právnícká osoba], s.r.o.

Podle § 212 odst. 4 trestního zákoníku za použití § 68 odst. 1 tr. zákoníku, § 1 odst. 2 a § 18 odst. 2 zákona číslo 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, k peněžitému trestu v počtu 100 denních sazeb po 1 000 Kč, tedy v celkové výši 100 000 Kč.

Obžalovaná [právnícká osoba] luc, s.r.o.

Podle § 212 odst. 5 trestního zákoníku za použití § 68 odst. 1 tr. zákoníku, § 1 odst. 2 a § 18 odst. 2 zákona číslo 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, k peněžitému trestu v počtu 125 denních sazeb po 2 000 Kč, tedy v celkové výši 250 000 Kč.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená Česká republika, zastoupená Úřadem práce ČR, Generálním ředitelstvím, [IČO], se sídlem [adresa], odkazuje se svým uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

I. Napadený rozsudek

1. Rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře ze dne 17. 12. 2019, č. j. 9 T 2/2019 – 7508 byly obžalované [jméno] [příjmení] a [právnícká osoba], s.r.o., [právnícká osoba], a [právnícká osoba], odsouzeny pro rozsáhlou majetkovou trestnou činnost kvalifikovanou jako zločiny dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 5 písm. c) trestního zákoníku, případě obžalované [příjmení] a [právnícká osoba] luc, s.r.o., i jako zločiny dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 5 písm. c) trestního zákoníku, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Jednání obžalované [jméno] [příjmení] a obchodních korporací spočívalo v tom, že [příjmení] buď sama nebo jako jednatelka [právnícká osoba] a [příjmení], anebo jako osoba ústně pověřená jednatelem [právnícká osoba] luc zpracováním podkladů pro mzdovou a dotační evidenci, jakož i jednáním o pracovních podmínkách s osobami se statutem OZP, krom jiného i zaplacením mezd ve stanovených výplatních termínech zaměstnancům, a realizací úhrad zákonných odvodů ve lhůtách splatnosti, v rámci dispozičního oprávnění k bankovnímu účtu [právnícká osoba] luc,

podávala na Úřadě práce ČR- krajské pobočce [obec], kontaktní pracoviště v [obec] a na Úřadě práce ČR – krajské pobočce v [obec], v období 2011 až leden 2015 písemné žádosti o poskytnutí státního příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě podle ust. § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů a novel, včetně všech povinných příloh, s cílem neoprávněně čerpat státní finanční příspěvky. Jako OSVČ nebo jako jednatelka či osoba pověřená za obžalované obchodní korporace, stvrzovala pravdivost údajů uvedených v žádostech nebo takové podklady zpracovávala, ačkoli si byla plně vědoma skutečnosti, že mzdové náklady deklarované v žádostech neodpovídají pravdě, neboť vyjmenovaní zaměstnanci se statutem OZP ve skutečnosti nevykonávali žádnou práci nebo jim nebyla vyplacena mzda v deklarované výši. Současně obžalovaná [jméno] [příjmení], jako osoba pověřená jednatelem, věděla, že v rozporu s podmínkami stanovenými pro poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za I. čtvrtletí roku 2013 a dále k datu [datum] za [právnícká osoba] luc, s.r.o., jakožto zaměstnavatele, realizovány v tomto do té doby splatné platby pojistného na sociální zabezpečení, včetně příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na veřejné zdravotní pojištění, které zaměstnavatel za sebe odvádí z vyměřovacího základu zaměstnance, celkem tak bylo jen z tohoto titulu neoprávněně požadováno poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 592 048 Kč, ovšem částka 438 902 Kč Úřadem práce ČR poskytnuta nebyla, přičemž obžalovaná [jméno] [příjmení] před osobami jednajícími za [právnícká osoba] luc, s.r.o., veškeré nepravdivé údaje vědomě zamlčela a [právnícká osoba] luc, s.r.o. neučinila nic, co by tomuto jednání obžalované [jméno] [příjmení] zabránilo. V důsledku tohoto výše popsaného jednání obžalovaných, tak byly neoprávněně vyplaceny státní příspěvky nebo neoprávněně požadováno jejich vyplacení, v případě obžalované [příjmení] ve výši 4 351 758,25 Kč, [právnícká osoba] luc, s.r.o., ve výši 1 121 021,25 Kč, [právnícká osoba], s.r.o. ve výši 1 071 026 Kč a [právnícká osoba], s.r.o., ve výši 718 143 Kč.

2. Za toto jednání byla obžalovaná [jméno] [příjmení] odsouzena k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 3 roky a 9 měsíců do věznice s ostrahou a k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy obchodní korporace a spolku, jakož i zákaz provozování živnosti neuvedené v příloze 1 až 3 zákona č. 455/91 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenského zákona) v platném znění spočívající ve zprostředkování obchodu a služeb na dobu 6 let. Současně byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 21. 2. 2019, č. j. 5 T 118/2018-271, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

3. Obžalovaným obchodním korporacím byly uloženy peněžité tresty, a to [právnícká osoba], v počtu 125 denních sazeb po 2 000 Kč, tedy v celkové výši 250 000 Kč, [právnícká osoba], v počtu 100 denních sazeb po 2 000 Kč, tedy v celkové výši 200 000 Kč a [právnícká osoba], v počtu 125 denních sazeb po 3 000 Kč, tedy v celkové výši 375 000 Kč.

4. Podle § 229 odst. 1 trestního řádu byla poškozená Česká republika zastoupená Úřadem práce ČR, Generálním ředitelstvím, [IČO], se sídlem [adresa], odkázána s celým svým uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

5. Naproti tomu byly všechny obžalované zproštěny obžaloby podle 226 písm. b) tr. řádu pro ty části obžaloby, v nichž jim bylo kladeno za vinu, že

[jméno] [příjmení] současně v rozporu s podmínkami stanovenými pro poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením v žádostech za I. čtvrtletí roku 2011 až I. čtvrtletí roku 2012 svým podpisem stvrdila pravdivost prohlášení o tom, že byly ze strany firmy [příjmení] [jméno] [příjmení], jakožto zaměstnavatele, řádně odvedeny částky pojistného na sociální zabezpečení, včetně příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, a pojistné na veřejné zdravotní pojištění, které zaměstnavatel za sebe odvádí z vyměřovacího základu zaměstnance, přestože tyto

platby do stanoveného data, případně do data podání žádosti, ve skutečnosti realizovány nebyly, konkrétně:

do data podání žádosti za I. čtvrtletí roku 2011, tj. do dne [datum], nebyly uhrazeny za 22 zaměstnanců zákonné odvody vůči OSSZ a zdravotním pojišťovn za měsíc březen 2011, a tak byl příspěvek za měsíc březen 2011 požadován neoprávněně – v celkové částce 176 000 Kč,

do data podání žádosti za II. čtvrtletí roku 2011, tj. do dne [datum], nebyly uhrazeny za 23 zaměstnanců zákonné odvody vůči OSSZ a zdravotním pojišťovn za měsíc červen 2011, a tak byl příspěvek za měsíc červen 2011 požadován neoprávněně – v celkové částce 184 000 Kč, přičemž v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], nebyl příspěvek z důvodu nesplnění stanovených podmínek Úřadem práce ČR vyplacen,

do data podání žádosti za III. čtvrtletí roku 2011, tj. do dne [datum], nebyly uhrazeny za 21 zaměstnanců zákonné odvody vůči OSSZ a zdravotním pojišťovn za měsíc září 2011, a tak byl příspěvek za měsíc září 2011 požadován neoprávněně – v celkové částce 168 000 Kč,

do data podání žádosti za IV. čtvrtletí roku 2011, tj. do dne [datum], nebyly uhrazeny za 48 zaměstnanců zákonné odvody vůči OSSZ a zdravotním pojišťovn za měsíc prosinec 2011, a tak byl příspěvek za měsíc prosinec 2011 požadován neoprávněně – v celkové částce 384 000 Kč,

do data podání žádosti za I. čtvrtletí roku 2012, tj. do dne [datum], nebyly uhrazeny za 48 zaměstnanců zákonné odvody vůči OSSZ a zdravotním pojišťovn za měsíc březen 2012, a tak byl příspěvek za měsíc březen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 375 500 Kč,

[jméno] [příjmení] a [právnícká osoba], s.r.o., současně jako jednatelka [právnícká osoba], s.r.o., za společnost v rozporu s podmínkami stanovenými pro poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením v žádostech za IV. čtvrtletí roku 2011 až II. čtvrtletí roku 2012 svým podpisem stvrdila pravdivost prohlášení o tom, že ze strany [právnícká osoba] s.r.o., jakožto zaměstnavatele, byly řádně odvedeny částky pojistného na sociální zabezpečení, vč. příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, a pojistné na veřejné zdravotní pojištění, které zaměstnavatel za sebe odvádí z vyměřovacího základu zaměstnance, přestože tyto platby do stanoveného data, případně do data podání žádosti, ve skutečnosti realizovány nebyly, konkrétně:

-) do data podání žádosti za IV. čtvrtletí roku 2011, tj. do dne [datum], nebyly uhrazeny za 44 zaměstnanců zákonné odvody vůči VZP ČR a za 5 zaměstnanců zákonné odvody vůči VoZP ČR za měsíc prosinec 2011, a tak byl příspěvek za měsíc prosinec 2011 požadován neoprávněně – v celkové částce 392 000 Kč,

-) do data podání žádosti za I. čtvrtletí roku 2012, tj. do dne [datum], nebyly uhrazeny za 55 zaměstnanců zákonné odvody vůči OSSZ a zdravotním pojišťovn za měsíc březen 2012, a tak byl příspěvek za měsíc březen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 440 000 Kč,

-) do data podání žádosti za II. čtvrtletí roku 2012, tj. do dne [datum], nebyly uhrazeny za 56 zaměstnanců zákonné odvody vůči OSSZ a zdravotním pojišťovn za měsíc červen 2012, a tak byl příspěvek za měsíc červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 443 634 Kč,

[jméno] [příjmení] a [právnícká osoba], s.r.o., současně jako jednatelka [právnícká osoba], za obchodní korporaci v rozporu s podmínkami stanovenými pro poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením v žádostech za I. čtvrtletí roku 2013 až II. čtvrtletí roku 2013 svým podpisem stvrdila pravdivost prohlášení o tom, že byly ze strany [právnícká osoba], jakožto zaměstnavatele, řádně odvedeny částky pojistného na sociální zabezpečení, včetně příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, a pojistné na veřejné zdravotní pojištění, které zaměstnavatel za sebe odvádí z vyměřovacího základu zaměstnance, přestože tyto platby do stanoveného data, případně do data podání žádosti, ve skutečnosti realizovány nebyly, konkrétně:

-) do data podání žádosti za I. čtvrtletí roku 2013, tj. do dne [datum], nebyly uhrazeny za 30 zaměstnanců zákonné odvody vůči VZP ČR za měsíc březen 2013, a tak byl příspěvek za měsíc březen 2013 požadován neoprávněně – v celkové částce 233 375 Kč, přičemž na základě tohoto zjištění již v rámci veřejnosprávní kontroly Úřadu práce ČR byla tato částka ze strany [právnícká osoba] s.r.o. následně k dnešnímu dni zcela splacena,

-) do data podání žádosti za II. čtvrtletí roku 2013, tj. do dne [datum], nebyly uhrazeny za 35 zaměstnanců zákonné odvody vůči OSSZ a zdravotním pojišťovně za měsíc červen 2013, a tak byl příspěvek za měsíc červen 2013 požadován neoprávněně – v celkové částce 280 000 Kč, přičemž na základě tohoto zjištění již v rámci veřejnosprávní kontroly Úřadu práce ČR byla tato částka ze strany [právnícká osoba] s.r.o. následně k dnešnímu dni jen částečně ve výši 220 000 Kč splacena,

[jméno] [příjmení] a [právnícká osoba] luc, s.r.o., současně jako osoba pověřená jednatelem, věděla, že v rozporu s podmínkami stanovenými pro poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za IV. čtvrtletí roku 2012 až II. čtvrtletí roku čtvrtletí 2013 ve lhůtě splatnosti, případně k datu podání žádosti, nebyly ze strany za [právnícká osoba] luc, s.r.o., jakožto zaměstnavatele, realizovány platby pojistného na sociální zabezpečení, včetně příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na veřejné zdravotní pojištění, které zaměstnavatel za sebe odvádí z vyměřovacího základu zaměstnance, konkrétně, že

-) do data podání žádosti za IV. čtvrtletí roku 2012, tj. do dne [datum], nebyly uhrazeny za 20 zaměstnanců zákonné odvody vůči OSSZ a zdravotním pojišťovně za měsíc prosinec 2012, a tak byl příspěvek za měsíc prosinec 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 160 000 Kč, přičemž na základě veřejnosprávní kontroly Úřadu práce ČR provedené ve dnech [datum] – [datum] byla tato částka zpětně ze strany [právnícká osoba] luc, s.r.o. uhrazena,

-) do data podání žádosti za II. čtvrtletí roku 2013, tj. do dne [datum], nebyly uhrazeny za 19 zaměstnanců zákonné odvody vůči OSSZ a zdravotním pojišťovně za měsíc červen 2013,

v čemž byly obžalobou spatřovány dílčí útoky zvláště závažného zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 6 písm. a) tr. zákoníku u obžalované [jméno] [příjmení] a zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 5 písm. c) tr. zákoníku v případě obžalovaných obchodních [právnícká osoba], s.r.o., [právnícká osoba], a [právnícká osoba], neboť tyto v žalobním návrhu označené skutky nejsou trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu byla poškozená Česká republika zastoupená Úřadem práce ČR, Generálním ředitelstvím, [IČO], se sídlem [adresa], ve vztahu k jí uplatňovanému nároku na náhradu škody odvozovaného ze skutků, v nichž došlo ke zproštění obžalovaných obžaloby, opět odkázána se svým uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

II. Podaná odvolání

6. Proti tomuto rozsudku podaly včas a řádně odvolání obžalované [jméno] [příjmení], [právnícká osoba], s.r.o. a [právnícká osoba], a státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v [obec] - pobočka v Táboře. Obžalovaná [příjmení] v odvolání podaném prostřednictvím svého obhájce má za to, že nalézací soud provedl veškeré důkazy, nicméně závěry soudu jsou v přímém rozporu s důkazy provedenými. Při vědomí toho, že hodnocení důkazů je výsostným právem soudu nalézacího, obhajoba obžalované konstatuje, že důkazy svědčící výhradně ve prospěch obžalované byly vykládány v její neprospěch, a to toliko na základě fabulace soudu bez toho, aby existovaly alespoň podpůrné důkazy svědčící pro takové hodnocení. Dále poukazuje na opakovaně v rozsudku používané velmi emotivní hodnocení její osoby a jejího jednání. Podle odvolatelky se nelze zbavit dojmu určité podjatosti soudu vůči její osobě, kdy takto podané hodnocení je zcela zbytečné a nemůže vzbudit jiného dojmu než, že soud nebyl při hodnocení důkazů, rozhodování o vině a trestu, zcela objektivní. Oproti tomu sama obžalovaná konstatuje, že se ke svému jednání fakticky ve své výpovědi doznala a jen na tomto nespatořovala tak výraznou společenskou škodlivost. Pokud jde o její odpovědnost za jednání obchodních korporací, potom obhajoba

zdůrazňuje, že odpovědnost u těchto společností nesou zejména osoby, které podávaly žádosti na úřad práce, neboť právě tyto osoby měly povědomí o pravdivosti údajů v těchto žádostech uvedených, tj. svým podpisem stvrzují pravost skutečností v žádosti uvedených a tyto osoby v pozici jednatelů jsou adresátem plnění. Soud prvního stupně i přes to, že v napadeném rozsudku neprokazuje, že jednatelé těchto společností jsou tzv. „bílými koňmi“, tak odpovědnost za jejich protiprávní jednání přisuzuje obžalované. Tato argumentace zcela postrádá logiku, neboť tyto osoby nebyly v takové situaci, že by takovou žádost podaly, musely, popř. byly ke svému jednání obžalovanou nuceny, popř. obžalovanou byly uvedeny v omyl v tom smyslu, že by o nepravdivosti údajů v žádosti uvedených, nevěděly. Závěry soudu o vině obžalované potom v případech, kde žádosti nesou podpis jiné osoby a jiná osoba byla tou, která podávala takovou žádost, jsou zcela nelogické. V těchto případech měla být obžalovaná po právu zproštěna, a to i za situace, kdy by i pro takové žádosti připravila podklady, neboť ani v těchto případech nelze dovodit, že byla srozuměna s tím, že jiná osoba se trestné činnosti skutečně dopustí a takovou žádost podá, pokud není tvrzeno, že se tak stalo po vzájemné domluvě.

7. K otázce trestu obhajoba v odvolání uvádí, že trest obžalované uložený, je trestem nepřiměřeně přísným, a to zejména s ohledem na skutečnost, že lze za takové jednání i v rámci souhrnného trestu uložit trest podmíněný v kombinaci s trestem peněžitým, tj. i alternativní trest odnětí svobody pro případ nezaplacení. Obžalovaná je na straně jedné matkou samozivitelkou a na straně druhé je škoda relativně vysoká a obžalované byl uložen trest souhrnný. Zájem státu na zachování fungující, byť částečné rodiny, je zde v příkrém rozporu se zájmem státu na nápravě obžalované formou výkonu trestu odnětí svobody. Není pravdou, že obžalovaná páchala trestnou činnost ke škodě osob handicapovaných, ale ke škodě státu. Rovněž není pravdou, že by z této své činnosti měla sama obžalovaná nějaký osobní prospěch. [obec] soudu je v tomto ne zcela objektivní. Je nepochybné, že obžalovaná je ohrožena trestní sazbou, která umožňuje, a to i při uložení trestu souhrnného na nejdéle možnou zkušební dobu, tj. 5 let ve výměře 3 let odnětí svobody. Je rovněž nepochybné, že lze k takovému trestu uložit ještě další tresty a opatření, tj. vyslovení dohledu probačního úředníka, případně trest peněžitý v rozumné výši s relativně dlouhým trestem náhradním. V tomto soud není žádným způsobem omezen. Rovněž je nepochybné, že obžalovaná, pokud by se ve výkonu trestu nedopustila fatálního pochybení, tak by pravděpodobně po právu měla být podmíněně propuštěna nejpozději za 2 roky, tj. faktický výkon trestu odnětí svobody by trval maximálně 24 měsíců. Při vědomí toho, že lze připustit, že obdobného efektu v rámci nápravy odsouzené lze dosáhnout v rámci případné přeměny trestu peněžitého v případě jeho nezaplacení při zachování stavu, kdy nebude třeba měnit prostředí dvěma nezletilým dětem, popř. tyto umístit do ústavního zařízení na náklady státu, stejně jako jejich matku, tak má obhajoba za to, že stále je na místě se zamyslet nad argumentem soudu o „nenapravitelnosti“ obžalované jinak než formou výkonu trestu. Výkon trestu odnětí svobody v případě obžalované může vést k tomu, co soud prvního stupně předjímá, ale na straně druhé zcela nekompromisně zpřetrhá rodinné a sociální vazby dvou nezletilých dětí a tyto potrestá fakticky s matkou, pokud budou muset být umístěny do ústavní výchovy. Riziko asociálního vývoje a trvalých následků u nezletilých v takovém případě je skutečně vysoké. Obhajoba má za to, že kombinace trestu odnětí svobody 3 let s podmíněným odkladem na dobu 5 let splňuje jedno z kritérií, a to je hrozba po velmi dlouhou dobu s povinností chovat se řádně. Uložení probačního dohledu pak zabezpečí kontrolu takového chování a zároveň dohled nad tím, že odsouzená pracuje a řádně se stará o nezletilé. Peněžitý trest, např. ve výši 200.000 Kč, který lze ve splátkách rozložit na relativně dlouhou dobu se souhlasem soudu a hrozba náhradního trestu pro případ nezaplacení ve výměře např. 18 měsíců pak splní účel trestu, který si fakticky má obžalovaná odpykat. Je nepochybné, že obžalovaná není natolik narušeným jedincem, aby tuto poslední příležitost propásla, a udělá vše pro to, aby dostala svým takto uloženým povinnostem. Obhajoba má skutečně za to, že kombinace trestů a opatření ve smyslu shora uvedeného je při zachování rodinného zázemí nezletilým, je pro obžalovanou fakticky mnohem více motivující a ve svém důsledku přísnější a výchovnější než pouhé konstatování, že nápravy obžalované nelze dosáhnout jinak než vlastním výkonem trestu odnětí svobody.

8. Také u veřejného zasedání dne [datum] prohlásil obhájce obžalované, že odvolání směřuje primárně do výroku o uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody.

9. Obžalovaná [právnícká osoba], s.r.o., podala odvolání do výroku o trestu s odůvodněním, že ve vztahu k obžalované právnícké osobě dospěl soud k závěru o vině z toho důvodu, že obžalovaná [jméno] [příjmení] u této společnosti působila ve funkci jednatele a přitom společnost jako taková neměla zajištěny takové mechanismy svého fungování a kontroly činnosti jednatelů či obecně osob za společnost jednajících, které by byly schopny zabránit protiprávní činnosti takových osob, která je činěna v důsledku k tíži této společnosti. Jestliže dojde k tomu, že se pachatel dopouští trestné činnosti jménem a v důsledku ve prospěch této obchodní společnosti, pak je nutno dospět k závěru, že je zapotřebí přičítat tuto trestnou činnost též obchodní společnosti. V tomto konkrétním případě byly činy spáchány v rámci činnosti právnícké osoby, což znamená, že byly spáchány v mezích předmětu její činnosti. Díky získávání příspěvku na zaměstnávání osob se zdravotním postižením [právnícká osoba] mohla vykonávat podnikatelskou činnost. Ta objektivně realizována byla, byla fakturována, přičemž příjem z této práce pocházející byl příjmem obžalovaných. To v důsledku vedlo k tomu, že trestná činnost [příjmení] se soustředila na odčerpávání příjmů plynoucích z příspěvku na zaměstnávání osob se zdravotním postižením, jenž byl vyplacen těmto subjektům, tyto jej použili na výplatu zaměstnanců a obžalovaná [příjmení] část takto vyplacených peněz od nich přímo odčerpávala. Ale výnos z vlastní výrobní činnosti těmto společností zůstával. Proto ve svém důsledku měla stíhaná společnost z trestné činnosti obžalované prospěch. Z pohledu řešení otázky viny nelze v zásadě proti závěrům soudu ničeno namítat, když zmiňované podmínky přičítání činu společnosti jsou naplněny. S ohledem na rozdělení úkolů v návaznosti na vyřizování záležitostí chráněné dílny, resp. vyčlenění těchto úkolů na obžalovanou [příjmení] a na počáteční důvěru, která mezi jednatelem obžalované při spolupráci panovala, pak nedošlo ani k zavedení institutů, na jejich základě by se obžalovaná mohla ve smyslu ustanovení § 8 odst. 5 TOPO trestní odpovědnosti zprostit. Nicméně s ohledem na zjištěné okolnosti obžalovaná obchodní korporace považuje uložený trest za nepřiměřený a nesouhlasí se závěrem, že měla z trestné činnosti prospěch. Naopak ostatní jednatele přispívali na provoz této činnosti. [příjmení] jiné svědek [příjmení] [jméno] [příjmení] ve své výpovědi před soudem uvedl, že prostředky, které do firmy vložil, se nevracely. Myšlenka zaměstnávat osoby zdravotně postižené se mu líbila, nelíbilo se mu to, že se prostředky nevracely zpátky. Bylo mu to divné. Předpokládal, že bude funkční skupina lidí, kteří si na sebe budou vydělávat, někdo bude řídit obchod, dílnu. Bod zlomu po začátečním rozjezdu společnosti, kdy si tato začne na sebe vydělávat sama, stále nepřicházel. [příjmení] pouze posílal finanční prostředky, k čemuž ho vyzýval [jméno] [příjmení]. Při kontrole účetnictví zjistil, že zaměstnanci čerpali dotace, ale příjmy nebyly takové, aby si na sebe vydělali. Na základě analýzy se s paní [příjmení] rozloučili. Z uvedené činnosti měla finanční prospěch pouze výhradně obžalovaná [příjmení], a proto se uložení trestu ve formě peněžitého trestu ve výši 250.000 Kč jeví jako nevhodné, resp. nepřiměřené. Postihuje výhradně právníckou osobu, která z činnosti obžalované [příjmení] neměla žádný prospěch, a proto se na místě jeví uložení trestu v nižší výměře.

10. Obžalovaná [právnícká osoba] luc, s.r.o., spáchání zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 5 písm. c) trestního zákoníku popírá. Obžalovaná společnost [právnícká osoba], jak již uvedla v řízení před soudem prvního stupně, ponechává na rozhodnutí soudu, zda se stal skutek, v němž je spatřován trestný čin, který je dle obžaloby kladen za vinu obžalované [jméno] [příjmení]. I když z obžaloby, potažmo z rozsudku soudu prvního stupně, není výslovně patrné, na základě kterého konkrétního ustanovení zákona o trestní odpovědnosti právníckých osob a řízení proti nim je shledávána trestní odpovědnost obžalované [právnícká osoba] [příjmení], s.r.o., je seznatelné, že se jedná o ustanovení § 8 odst. 1 písm. c) zák. č. ve spojení s ust. § 8 odst. 2, písm. a) zák. č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právníckých osob. Obžalovaná je přesvědčena, že by mělo být aplikováno ustanovení § 8 odst. 1 písm. d) zák. č. ve spojení s ust. § 8 odst. 2, písm. b) zák. č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právníckých osob. Obžalovaná si současně uvědomuje

změny dotčeného ust. § 8 novelizací provedenou zák. č. 183/2016 Sb., shodně jak soud prvního stupně bude ovšem vycházet z normy ve znění do [datum]. Obžalovaná společnost [právnícká osoba], tedy, pokud jde o přičitatelnost, vychází ze skutkové věty odsuzujícího rozsudku, a to, že je jí přičítáno jednání obžalované [jméno] [příjmení], popsané soudem ve skutkové větě odsuzujícího výroku pod bodem IV. Obžalovaná obchodní korporace podle soudu prvního stupně, neučinila nic, co by tomuto jednání obžalované [jméno] [příjmení] zabránilo, a v důsledku toho byly [právnícká osoba] luc, s.r.o., ke škodě České republiky, neoprávněně vyplaceny na účet č. [bankovní účet] vedený u [právnícká osoba] státní příspěvky na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením v celkové výši 1 121 012, 25 Kč. Z ust. § 8 odst. 1 vyplývá, že trestným činem spáchaným právníckou osobou je protiprávní čin spáchaný v jejím zájmu nebo v rámci její činnosti. Požadavek na to, aby trestný čin byl spáchán v zájmu právnícké osoby, nebo při její činnosti vytváří speciální objektivní stránku trestného činu právnícké osoby, která musí být alespoň jedním z uvedených formálních znaků naplněna. V souladu s právními závěry přijatými Nejvyšším soudem v rozhodnutí sp. zn. 8 Tdo 627/2015, je protiprávní čin spáchán v zájmu právnícké osoby ve smyslu § 8 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právníckých osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů, má-li z něho právnícká osoba buď majetkový prospěch, nebo jakýkoliv imateriální prospěch, či získá-li jakoukoliv jinou výhodu. Obžalovaná [právnícká osoba] luc, s.r.o., namítá, že žádný prospěch se soudem popsaného jednání neměla, neboť mzdové prostředky obžalovaná [právnícká osoba], jednotlivým zaměstnancům také skutečně vyplátila.

11. Obžalovaná [příjmení] luc současně považuje, za nesprávný závěr soudu uvedený v bodu 238. napadeného rozsudku, a to že, jelikož výnos z vlastní výrobní činnosti těmto společností zůstával, měly mít ve svém důsledku z trestné činnosti obžalované [jméno] [příjmení] prospěch. Pokud soud totiž v bodě IV. rozsudku shledává protiprávnost ve skutečnosti, že obžalovaná obchodní korporace použila v žádostech o příspěvek obžalovanou [jméno] [příjmení] zpracované podklady, které neměly odpovídat pravdě, neboť uvedení zaměstnanci se statutem OZP ve skutečnosti nevykonávali žádnou práci nebo jim nebyla vyplácena mzda v deklarované měsíční výši, obžalovaná obchodní korporace namítá, že zaměstnanci, kteří nevykonávali žádnou práci, se na výrobní činnosti společnosti nijak nepodíleli, tj. žádné výrobky nevyrobili ani vyrobit nepomohli a společnost z jejich, „nic nedělání“ pojmově nemohla mít žádný zisk. Jelikož zaměstnanci, kteří nevykonávali žádnou práci, obžalované [právnícká osoba] luc, s.r.o., žádný zisk ani jinou imateriální výhodu nepřinesli, není možno konstatovat, že by se jednalo o protiprávní čin spáchaný v zájmu obžalované obchodní korporace. Obžalovaná korporace je přesvědčena, že nebyl splněn ani druhý formální znak vyžadovaný ust. § 8 odst. 1 zák. č. 418/2011 Sb., a to, že proti právní čin byl spáchán při její činnosti a má za to, že by měly být aplikovány závěry přijaté v rozhodnutí 4 Tdo 1681/2016. V citovaném rozhodnutí Nejvyšší soud podotýká, že předpoklady uvedené v návěti ust. § 8 zák. č. 418/2011 Sb., mají v podstatě zabránit tomu, aby byla právnícká osoba volána k odpovědnosti za excesy osob uvedených v § 8 odst. 1 písm. a), b), c) či d), které nemají žádnou požadovanou souvislost s právníckou osobou, předmětné korektivní znaky jsou stanoveny k vyloučení excesů jednajících osob uvedených v § 8 odst. 1 písm. a), b), c) či d), je třeba je vykládat spíše restriktivně, a to s přihlédnutím ke smyslu a účelu zákona č. 418/2011 Sb. Nejvyšší soud současně uzavřel, že není vyloučeno, aby jednající osoba spáchala protiprávní čin sice fakticky jménem právnícké osoby nebo v rámci její činnosti, ale takový čin bude současně spáchán na úkor právnícké osoby a v takovém případě dozajista není smyslem zákona, aby byla vůči právnícké osobě uplatňována trestní odpovědnost. Obžalovaná [právnícká osoba] luc, s.r.o., je přesvědčena, že pokud došlo k jednání tak, jak jej soud I. stupně popisuje ve výroku IV. rozsudku, byl by trestný čin současně spáchán na úkor obžalované obchodní korporace, jednalo by se o exces, a není smyslem zákona, aby vůči ní jako právnícké osobě byla uplatňována trestní odpovědnost.

12. Pokud jde o jednání spočívající v neuhrazení zákonných odvodů vůči OSSZ a zdravotním pojišťovn k [datum], je obžalovaná korporace [právnícká osoba], přesvědčena, že rozhodnutí soudu je v rozporu se zásadou subsidiarity trestní represe, a tím i v rozporu s ústavním principem

nullum crimen sine lege zaručeným v čl. 39 Listiny. V souladu s konstantní judikaturou ústavního soudu princip subsidiarity trestní represe nalézá své uplatnění v aplikační praxi orgánů činných v trestním řízení při projednávání jednotlivých trestních kauz a je vyjádřen v § 12 odst. 2 trestního zákoníku: „Trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsledky s ní spojené lze uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu.“ Je zcela nezbytné připomenout, že veškeré prostředky, které byly vyplaceny obžalované úřadem práce, nahrazovaly prostředky, které obžalovaná společnost [právnícká osoba], vyplatila jako mzdu zaměstnancům se zdravotním postižením. I když lze připustit pochybení, byly předmětné platby pojistného na sociální zabezpečení, včetně příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na veřejné zdravotní pojištění, jakmile to finanční situace obžalované společnosti umožňovala, zcela uhrazeny, a byl tak zcela restituován žádoucí stav - tedy veškeré mzdové prostředky byly vyplaceny zaměstnávaným osobám se zdravotním postižením a veškeré pojistné na sociální zabezpečení a na veřejné zdravotní pojištění byly obžalovanou řádně uhrazeny. V souladu s požadavky vyjádřenými v rozhodovací praxi ústavního soudu, je podmínky trestnosti činu proto třeba interpretovat ve světle zásad trestního práva, mezi které patří i princip ultima ratio. Dle tohoto principu je trestní právo právem, jehož prostředky mají a musejí být užívány tehdy a jen tehdy, nepřichází-li užití jiných prostředků právního řádu v úvahu, neboť již byly vyčerpány nebo jsou zjevně neúčinné či nevhodné. Užití trestněprávního postupu, aniž by prostředky jiných právních odvětví, např. sankce správní, byly případně použity, je v rozporu se zásadou subsidiarity trestní represe, která vyžaduje, aby stát uplatňoval prostředky trestního práva zdrženlivě - tedy jen v případech, kde jiné právní prostředky selhávají nebo nejsou efektivní. Jelikož stát, resp. úřad práce jako veřejnoprávní orgán disponuje efektivním nástrojem, a to správním řízením, ve kterém lze účinně delikty na úseku zaměstnanosti řešit, rozhodovat a sankcionovat, je uplatňování trestněprávní represe vůči obžalované [právnícká osoba] luc s.r.o. v rozporu se zásadou subsidiarity trestní represe.

13. Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v [obec], pobočka v Táboře ve svém odvolání uvedla, že obžalovaná [jméno] [příjmení], roz. [příjmení], byla na jedné straně uznána vinnou zločinem dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 5 písm. c) trestního zákoníku dílem dokonatého, dílem nedokonatého ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku pro jednání, ve stručnosti, spočívajícím v tom, že jako osoba samostatně výdělečně činná, dále jako jednatelka obchodních [právnícká osoba], s.r.o., a [právnícká osoba], a osoba pověřená jednatelem [právnícká osoba] luc, s.r.o., zpracováním podkladů pro mzdovou a dotační evidenci a jednáním o pracovních podmínkách s osobami se statutem osob se zdravotním postižením včetně zaplacení mezd a realizací úhrad zákonných odvodů, postupně v období roku 2011 až 2014 s cílem neoprávněně čerpat státní finanční příspěvky a získat neoprávněný majetkový prospěch na úkor České republiky pro subjekty, které zastupovala, na podkladě písemných žádostí o poskytnutí státního příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v nichž vědomě uváděla nepravdivé údaje o práci zaměstnanců se statutem OZP, dosáhla neoprávněného vyplacení státních příspěvků na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením, konkrétně na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání těchto osob a způsobila tak škodu přesahující částku 4.351.000 Kč, přičemž čin zůstal zčásti nedokonán, neboť některé obžalovanou uplatňované částky nebyly příslušným orgánem vyplaceny. Na druhé straně byla obžalovaná [jméno] [příjmení] pro část žalovaného jednání spočívajícího v neoprávněném uplatnění příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením v souvislosti s podmínkou úhrady zákonných odvodů vůči OSSZ a zdravotním pojišťovně, obžaloby zproštěna. Obdobně [právnícká osoba], s.r.o., [právnícká osoba], a [právnícká osoba] luc, s.r.o., byly uznány vinnými dokonatým zločinem dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 5 písm. c) trestního zákoníku, příp. dílem nedokonatým podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaným totožným jednáním, avšak v menším rozsahu tak, jak jim bylo přičteno jednání fyzické osoby ve smyslu § 8 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob č. 418/2011 Sb. [ulice] [právnícká osoba], s.r.o., [právnícká osoba], a [právnícká osoba], pak byly rovněž shodně pro

jednání, které jim bylo přičítáno z titulu trestné činnosti kladené za vinu obžalované [jméno] [příjmení], obžaloby zproštěny.

14. Skutková zjištění učiněná soudem I. stupně považuje státní zástupkyně za úplná a nemá k nim žádné zásadní výhrady, tzn. ztotožňuje se zejména i s výkladem ust. § 78 odst. 4 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ze strany soudu ve vztahu k úhradě zákonných odvodů v posledním měsíci předcházejícího čtvrtletí. Výhrady však nutno mít podle odvolatelky k právnímu posouzení té části jednání jakožto dílčích útoků žalovaného skutku, což nalezlo odraz ve výroku zprošťujícím. Trestný čin dotačního podvodu podle § 212 trestního zákoníku je trestným činem pokračujícím, kdy se z hlediska časového jedná o jeden skutek a tím o jediný trestný čin. Dílčí útoky tohoto pokračujícího deliktu tvoří jednotlivé písemné žádosti o poskytnutí příspěvku podané za jednotlivá čtvrtletí roku, jejichž součástí byl i uplatněný požadavek na poskytnutí příspěvku za řádně provedené zákonné odvody, a pokud v souladu s výsledky dokazování nebyl tento požadavek shledán neoprávněným, pak se jeví nesprávným procesní postup soudu, který o této části dílčího skutku rozhodl zprošťujícím výrokiem, ač měla být z popisu dílčího skutku pouze tzv. vypuštěna. Uvedené tak značí, že o jediném skutku bylo rozhodnuto dvojím způsobem, což je v rozporu se zákonem.

15. Co se týče otázky trestu, obžalované [jméno] [příjmení] byl podle § 212 odst. 5 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 2 trestního zákoníku uložen souhrnný trest odnětí svobody na 3 roky a 9 měsíců, pro výkon trestu byla obžalovaná zařazena do věznice s ostrahou, současně byl obžalované uložen i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy obchodní korporace a spolku, jakož i v zákazu provozování živnosti neuvedené v příloze 1 - 3 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání spočívající ve zprostředkování obchodu a služeb na dobu 6 let, obžalovaným obchodním korporacím [právníká osoba], [právníká osoba] a [právníká osoba] pak byly vyměřeny podle § 212 odst. 5 trestního zákoníku za užití § 15 odst. 1 a § 18 odst. 1, 2 zákona č. 418/2011 Sb., tresty peněžitě. Proti druhům a výměře uložených trestů výhrady státní zástupkyně nemá. Je však toho názoru, že obžalované [jméno] [příjmení] měl být vedle trestu odnětí svobody a zákazu činnosti uložen ještě trest další, a to trest peněžitý za splnění podmínek § 67 odst. 1 trestního zákoníku, když obžalovaná úmyslným trestným činem pro sebe či pro jiného získala poměrně značný majetkový prospěch. Současně je zřejmé, že finanční situace obžalované se v mezidobí změnila, neboť aktuálně deklaruje svoji schopnost tento trest vykonat. Uložení peněžitého trestu tedy nebude odporovat ust. § 68 odst. 6 trestního zákoníku a je zcela namístě, aby uložením tohoto trestu byl odčerpán neoprávněně získaný majetkový prospěch. Lze mít za to, že majetkovým a osobním poměrům obžalované by byl adekvátní peněžitý trest v počtu 100 denních sazeb po 2.000 Kč, tedy v celkové výši 200.000 Kč, se stanovením přiměřeného náhradního trestu odnětí svobody podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku, který by plně vystihoval kritéria, k nimž soud přihlíží při ukládání trestu (§ 39, § 41 - § 42 trestního zákoníku).

16. [ulice] korporace pak nebyly podle státní zástupkyně potrestány trestem zákazu přijímání dotací a subvencí s odůvodněním, že páchaní protiprávní činnosti bylo vázáno na osobu obžalované [jméno] [příjmení], společnosti fungují i bez získávání těchto příspěvků a v případě [právníká osoba] luc, s.r.o., by takový zákaz ve svém důsledku vedl pouze k potrestání osob se zdravotním postižením, které jsou touto společností nadále v masové míře zaměstnávány, přičemž společnost už běžně funguje i bez příspěvku státu na jejich zaměstnávání, je schopna se uživit a osoby se zdravotním postižením, kterým poskytuje i benefity, zaměstnávat, soud přihlédl i k délce trestního řízení a neshledal potřebu takový trest ukládat, a to ani [právníká osoba], s.r.o., která podnikatelskou činnost aktuálně nevykonává vůbec a trest by neměl reálný dopad na její fungování. Přestože by bylo podle státní zástupkyně možno v mnohém argumentaci soudu, zejména ve vztahu ke [právníká osoba] luc, s.r.o., akceptovat, je třeba připomenout, že trest zákazu činnosti obecně patří k těm druhům trestů, které mají přímo zabránit pachateli v dalším páchaní trestné činnosti. Jeho smyslem je dočasně vyřadit pachatele z možnosti zastávat a vykonávat určitou činnost a

zamezit mu v aktivitách, které využil nebo zneužil ke spáchání trestného činu. Takový trest má i výrazný účinek generálně preventivní, který soud v daném případě zcela pominul. Pro uložení trestu zákazu přijímání dotací a subvencí ve smyslu § 22 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, jsou zákonné podmínky splněny, neboť právnické osoby se trestného činu dopustily v souvislosti s podáváním a vyřizováním žádosti o dotaci a je zcela namístě, aby jim po určité období bylo zakázáno se ucházet o veškeré dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvky nebo jakékoli veřejné podpory podle jiných právních předpisů, a takové dotace, subvence, návratné finanční výpomoci či příspěvky nebo jakékoli veřejné podpory přijímat. To je odůvodněno především i dlouhodobostí páčání trestné činnosti, jakož i výší škody, která trestným činem byla způsobena. Za odpovídající výměru tohoto trestu lze podle odvolatelky považovat výměru stanovenou ve spodní polovině zákonného rozmezí.

III. Přezkumné řízení a závěry odvolacího soudu

17. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací postupem podle § 254 odst. 1 trestního řádu z titulu podaných odvolání přezkoumal napadené výroky rozsudku krajského soudu (tedy rozsudek v celém rozsahu), přezkumu podrobil i řízení, které vydání tohoto rozsudku předcházelo, a učinil závěr, že všem podaným odvoláním je nutno alespoň v jisté části přisvědčit.

18. Zmíněným přezkoumáním napadeného rozsudku a jemu předcházejícího řízení bylo zjištěno, že toto řízení netrpí procesními vadami, které by byly vážnými do té míry, že by mohly mít za následek nesprávnost rozsudečného výroku a představovaly tak titul pro jeho zrušení. Soud prvního stupně postupoval v plném souladu s patřičnými ustanoveními trestního řádu, přičemž dbal o zachování práv stran trestního řízení, jmenovitě práv obžalovaného na obhajobu a zákonný (fair) proces. Bylo dále zjištěno, že soud prvního stupně ve věci shromáždil důkazy v rozsahu vyžadovaném ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu, tedy v rozsahu, který je plně postačující k tomu, aby soudu umožnil učinit ve věci rozhodnutí, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Důkazní materie tak byla náležitým a adekvátním podkladem pro rozhodovací činnost nalézacího soudu. Státní zástupkyně ani obžalované nenavrhly provedení dalších konkrétních důkazů, když dokazování soudu prvního stupně sami označily za úplné a vyčerpávající.

19. V návaznosti na shora uvedené skutečnosti odvolací soud konstatuje, že přezkumným řízením zjistil, že soud prvního stupně provedené důkazy vyhodnotil způsobem korespondujícím s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu, tedy jednotlivě i v jejich souhrnu, ve vzájemných souvislostech a vazbách, a učinil ve věci správné skutkové a v době vyhlášení odsuzujícího rozsudku i právní závěry, pokud uzavřel, že žalované skutky se staly a po objektivní i subjektivní stránce naplňují všechny znaky skutkové podstaty zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 5 písm.c) tr. zákoníku. Lze proto plně odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku Krajského soudu [údaje o účastnících] v němž soud nalézací představuje jednotlivé důkazní prostředky a prezentuje jejich podstatný obsah (str. 24 – 79 rozsudku), a následně tyto hodnotí jednotlivě i v jejich souhrnu a činí své skutkové a právní závěry (str. 79 – 84 odůvodnění napadeného rozsudku). Odůvodnění rozsudku krajského soudu není na tomto místě zapotřebí obsáhleji citovat, postačí na toto odkázat. Takový postup je aprobován i judikaturou Nejvyššího soudu ČR a Ústavního soudu ČR, vycházející z judikatury Evropského soudu pro lidská práva, z níž se podává, že odvolací soud se v principu může omezit na převzetí odůvodnění soudu nižšího stupně (srov. rozhodnutí NS ČR sp. zn. 5 Tdo 86/2002, usnesení ÚS ČR sp. zn. II. ÚS 2947/08, a konečně zejména rozhodnutí ESLP ve věci [příjmení] vs. Španělsko).

20. Soud prvního stupně nepochybil, pokud za základ svých skutkových zjištění vzal výpovědi obžalované [jméno] [příjmení] a svědků z řad jejích spolupracovníků, jednatelů či opatrovníků obžalovaných obchodních korporací a zaměstnanců se statutem OZP. Tyto výpovědi jsou doplněny korespondujícími listinnými důkazy, především listinami k pracovním poměrům osob se statutem OZP, jmennými seznamy zaměstnanců, výplatnicemi a údaji o odpracovaných hodinách,

žádostmi o příspěvek, dohodami o zřízení chráněného pracovního místa, potvrzeními o bezdlužnosti a přehledy o předepsaných zákonných odvodech a jejich úhradě, jakož i výpisy z bankovních účtů a rejstříkové materiály ke společnostem KUS PRÁCE, [příjmení] a COPRA luc. Při stanovení výše způsobené škody vycházel nalézací soud správně z úvahy, že z pohledu trestního práva tvoří škodu způsobenou trestným činem součet všech poskytnutých příspěvků na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením v těch případech, kdy by příspěvky v rozhodném období nebyly vůbec poskytnuty, jestliže by v žádostech nebyly uvedeny nepravdivé údaje o počtu zaměstnaných osob s OZP a především o vynaložených mzdových nákladech včetně odvedeného pojistného na sociálním zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění. Podle metodického pokynu k vyčíslení škody z Generálního ředitelství Úřadu práce ČR, by však k uvádění nepravdivých údajů ve vztahu k úřadu práce docházelo i u těch příspěvků, kdy obžalovaná některým zaměstnancům platila vyšší než dohodnutou mzdu a dokonce i vyšší mzdu než tu, která byla vykázána v podkladech pro výplatu poskytnutého příspěvku, byť tyto osoby skutečně pracovaly, pracovaly v chráněných dílnách a mzda jim byla skutečně vyplácena. Tento pohled by škodu zřejmě navýšil, i když by z pohledu trestněprávního vyvolával pochybnosti o jednání obžalované [příjmení]. Tyto úvahy soudu prvního stupně akceptoval i odvolací soud a považuje je za správné. Nelze než souhlasit s tím, že při výpočtu škody nebylo nalézacím soudem postupováno podle výše zmíněné metodiky GR ÚP ČR, což v konečném důsledku vedlo i k odkazu poškozené České republiky s jejím uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Tento výrok nebyl odvoláním napaden.

21. Vrchní soud v Praze přezkoumal jednotlivé položky odsuzujícího výroku a zjistil, že soud prvního stupně se dopustil řady numerických chyb při sčítání jednotlivých položek, takže výrok o vině není především ve vyčíslení škody přesný. Toto pochybení společně s dalšími nutnými změnami vycházejícími z novely trestního zákoníku č. 333/2020 Sb., účinné od 1. 10. 2020, vedlo k postupu, že rozsudek soudu prvního stupně byl celý zrušen ve výroku o vině a trestu podle § 258 odst. 1 písm. b), d), e) tr. řádu a znovu podle § 259 odst. 3 tr. řádu rozhodnuto tak, jak uvedeno ve výroku tohoto rozsudku. V případě obžalované [jméno] [příjmení] bylo zjištěno, že za II. čtvrtletí roku 2011 požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání OZP za duben nikoli 168 000 Kč, ale 176 000 Kč. Stejně tak za květen 2011 nikoli 168 000 Kč, ale 176 000 Kč. Neoprávněně v důsledku jednání [jméno] [příjmení] jako OSVČ jí pak byla proplacena částka 1 018 315 Kč (nikoli 1 002 315 Kč), přičemž požadovala k proplacení celkem částku správně 1 034 315 Kč (nikoli 1 018 315 Kč). Obžalované [příjmení] PRÁCE a [jméno] [příjmení] u skutku II. požádaly o příspěvek v celkové výši 3 469 363 Kč a nikoli o příspěvek ve výši 3 525 363 Kč. Za I. čtvrtletí roku 2012 totiž požadovaný příspěvek nebyl 1 317 772 Kč, ale jen 1 261 772 Kč. Upřesněním sčítaných položek u skutku III. obžalovaných [příjmení] a [jméno] [příjmení] nebylo žádáno o příspěvek ve výši 9 734 360 Kč, ale pouze ve výši 9 726 417, 35 Kč. U skutku IV. obžalovaných [příjmení] luc a [jméno] [příjmení] bylo žádáno o proplacení státního příspěvku ve výši 4 785 276,06 Kč. Z titulu nerealizovaných splatných plateb pojistného za II. čtvrtletí 2013 k [datum] bylo požadováno poskytnutí příspěvku v celkové výši 592 048 Kč a nikoli jak uvedeno v rozsudku ze dne [datum] 552 408 Kč.

22. Obžalovaná [jméno] [příjmení] u skutků I. až IV. způsobila nebo chtěla způsobit škodu na neoprávněně vyplacených státních příspěvků ve výši 4 423 398,25 Kč a nikoli jak zjistil soud prvního stupně ve výši 4 351 758,25 Kč [ulice] [právnícká osoba] luc byly neoprávněně vyplaceny státní příspěvky ve výši 1 161 012,25 Kč a nikoli 1 121 012, Kč jak uvedeno v napadeném rozsudku, přičemž už další požadovaná částka ve výši 438 902 Kč vyplacena nebyla. Celková škoda, kterou chtěli obžalované [právnícká osoba], a [jméno] [příjmení] u skutku IV. způsobit tak dosáhla částky 1 599 914,25 Kč [ulice] [právnícká osoba], s.r.o, způsobila deliktním jednáním na cizím majetku škodu 1 071 026 Kč a [právnícká osoba], s.r.o, škodu 718 143 Kč.

23. Novelou trestního zákoníku č. 333/2020 Sb., ze dne [datum] byly s účinností od [datum] nově stanoveny hranice škod v ustanovení § 138 odst. 1 tr. zákoníku, kdy škodou značnou je škoda

dosahující nejméně částky 1 000 000 Kč a to až do částky nedosahující 10 milionů korun, kdy se už jedná o hranici škody velkého rozsahu. V době rozhodování soudu prvního stupně byla hranice škody velkého rozsahu stanovena na 5 milionů korun. Větší škoda je pak nově určena v rozpětí od 100 000 Kč do hranice škody značné, která začíná na 1 000 000 Kč. Před novelou byla hranice škody značné už 500 000 Kč. Na tuto změnu trestního zákoníku musel odvolací soud adekvátně reagovat, neboť v případě obžalované [příjmení] nedosahuje způsobená škoda hranice škody značné, ale i u ostatních obžalovaných, byť zůstávají svou škodou v rozpětí škody značné, se výše způsobené škody buď výrazně přiblížila ke spodní hranici této škody, nebo klesla až pod polovinu zákonného rozpětí (u obžalované [příjmení]).

24. K odvolání státní zástupkyně Vrchní soud v Praze také zrušil zprošťující část výroku rozsudku nalézacího soudu, neboť souhlasil s argumentací tohoto odvolatele, pokud jde o posouzení zproštěných skutků jako dílčích útoků pokračujícího deliktu dotačního podvodu podle § 212 tr. zákoníku. Odvolací soud se ztotožnil, podobně jako žalobce, s výkladem ustanovení § 78 odst. 4 zák. č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve vztahu k úhradě zákonných odvodů v posledním měsíci předcházejícího čtvrtletí, jak podrobně odůvodnil krajský soud v odstavci 228. na straně 80 svého rozsudku. Požadavek doložit potvrzení o bezdlužnosti k poslednímu dni čtvrtletí, za něž je podávána žádost (tedy prohlášení zaměstnavatele, že k datu podání žádosti byly všechny povinné platby odvedeny), skutečně nepřipustně rozšiřuje podmínky, za nichž je možné takový příspěvek poskytnout, když splatnost povinných odvodů za třetí měsíc čtvrtletí nastala až prvního dne měsíce následujícího a přitom bylo zapotřebí je odvést až do 20. dne měsíce následujícího. Závěr soudu, že tu část jednání obžalovaných, která spočívala v údajně podvodném vylákání dotací na základě neoprávněných údajů uvedených v žádosti o tuto dotaci ve vztahu k poslednímu měsíci předcházejícího čtvrtletí, nelze klást obžalovaným za vinu je správný. Obžalované osoby však neměly být zproštěny obžaloby podle § 226 písm. b) tr. řádu, ale skutky měly být toliko vypuštěny. Trestný čin dotačního podvodu podle § 212 trestního zákoníku je trestným činem pokračujícím, kdy se z hlediska časového jedná o jeden skutek, a tím o jediný trestný čin. Dílčí útoky tohoto pokračujícího deliktu tvoří jednotlivé písemné žádosti o poskytnutí příspěvku podané za jednotlivá čtvrtletí roku, jejichž součástí byl i uplatněný požadavek na poskytnutí příspěvku za řádně provedené zákonné odvody (pojistné na sociálním zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na veřejném zdravotním pojištění, které zaměstnavatel za sebe odvádí z vyměřovacího základu zaměstnance) a pokud v souladu s výsledky dokazování nebyl tento požadavek shledán neoprávněným, pak se jeví nesprávným procesní postup soudu, který o této části dílčího skutku rozhodl zprošťujícím výrokem, ač měla být z popisu dílčího skutku pouze tzv. vypuštěna. Zproštění skutků by totiž značilo, že o jediném skutku bylo rozhodnuto dvojím způsobem, což je v rozporu se zákonem.

25. Ve vztahu k obžalovaným právnickým osobám dospěl krajský soud správně k závěru o vině z toho důvodu, že obžalovaná [jméno] [příjmení] u [právnická osoba], s.r.o., a [právnická osoba], působila ve funkci jednatele a u [právnická osoba] luc, s.r.o., jako osoba pověřená jednatelem zpracováním podkladů pro mzdovou a dotační evidenci s dispozičním oprávněním k bankovnímu účtu této společnosti, přitom ani jedna ze společností neměla zajištěny takové mechanismy svého fungování a kontroly činnosti jednatelů či obecně osob za společnost jednajících, které by byly schopny zabránit protiprávní činnosti takových osob. Jestliže se pachatel dopouští trestné činnosti jménem a v důsledku ve prospěch této obchodní společnosti, pak je nutno dospět k závěru, že je zapotřebí přičítat tuto trestnou činnost též obchodní společnosti. Vyplývá to z ustanovení § 8 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob (dále je TOPO), který definuje celkem pět podmínek pro přičítání činu společnosti, a sice: (1) jde o čin protiprávní, (2) tento je spáchán v zájmu společnosti nebo v rámci její činnosti, (3) je spáchán osobou, obecně orgánem právnické osoby, který je uveden v § 8 odst. 1 písm. a), b), c) nebo d), (4) musí být přičitatelný právnické osobě ve smyslu § 8 odst. 2 a (5) nejsou přítomny vyvíňující důvody uvedené v ustanovení § 8 odst. 5 TOPO. V konkrétním případě byly činy spáchány v rámci činnosti

právnícké osoby, což znamená, že byly spáchány v mezích předmětu činnosti vymezené v příslušném rejstříku, zřizovací listině, stanovách apod. nebo při provozních nebo obdobných činnostech právnícké osoby. Díky získávání příspěvku na zaměstnávání osob se zdravotním postižením tyto společnosti mohly vykonávat podnikatelskou činnost. Ta objektivně realizována byla (ony různé kompletační práce apod.), dělo se tak na základě smluv s odběrateli zhotovených výrobků a takto odvedená práce byla fakturována, přičemž příjem z této práce pocházející byl příjmem obžalovaných subjektů. To v důsledku vedlo k tomu, že trestná činnost obžalované [jméno] [příjmení] se soustředila na odčerpávání příjmů plynoucích z příspěvku na zaměstnávání osob se zdravotním postižením, jenž byl vyplacen těmto subjektům, tyto jej použili na výplatu zaměstnanců a obžalovaná [příjmení] část takto vyplacených peněz od nich přímo odčerpávala. Ale výnos z vlastní výrobní činnosti těmto společnostem zůstal. Proto ve svém důsledku měly všechny tři stíhané obchodní korporace z trestné činnosti obžalované [jméno] [příjmení] prospěch.

26. Pro závěr o trestní odpovědnosti právnícké osoby je zapotřebí, aby byly všechny podmínky uvedené v § 8 TOPO splněny současně. Zákonodárcem tu je však dána okolnost, za jejíhož splnění se společnost exkulpuje. To se stane v případě, že právnícká osoba prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které na ní bylo možno spravedlivě požadovat, aby spáchání protiprávního činu kteroukoliv z osob uvedených v § 8 odst. 1 TOPO, která se dopustila excesu, zabránila. Znamená to tedy, že se předpokládá formální nastavení interního systému procesu a úpravy pravidel chování, který je natolik robustní, že by měl vést k odhalení trestné činnosti nebo nejlépe k zabránění spáchání takové trestné činnosti. Jak vyplynulo ze všech výsledků svědků statutárních orgánů minulých i současných obžalovaných korporací, v žádné z obžalovaných společností takovýto systém zaveden nebyl. Možnost vyvinění tudíž nepřipadá do úvahy. S ohledem na rozdělení úkolů v návaznosti na vyřizování záležitostí chráněné dílny, resp. vyčlenění těchto úkolů na obžalovanou [příjmení] a na počáteční důvěru, která mezi jednatelem obžalované při spolupráci panovala, pak nedošlo ani k zavedení institutů, na jejich základě by se obžalovaná mohla ve smyslu ustanovení § 8 odst. 5 TOPO trestní odpovědnosti zprostit.

27. Právě ve [právnícká osoba] luc, s.r.o., nebyl nastaven žádný kontrolní mechanismus činnosti [jméno] [příjmení]. Jak vypověděl opatrovník této [právnícká osoba] [jméno] [příjmení], byla ze strany jednatele společnosti [jméno] [příjmení] dána paní [příjmení] plná důvěra k vykonávání činnosti pro [právnícká osoba] luc pro její erudici v dané problematice zaměstnávání osob se zdravotním postižením. Z toho důvodu měla i přístup k bankovnímu účtu, ačkoliv nebyla jednatelkou ani společníkem či standardním zaměstnancem společnosti. Svědkové [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] uvedli, že [příjmení] přestala být jednatelkou v [příjmení] [jméno] a měla pomoci s rozjezdem COPRA luc a zaučit [jméno] [příjmení]. Byla přesvědčivá a vždy pohotová vysvětlit, že je vše v pořádku. Neměla plnou moc sice písemně, ale bylo dohodnuto ústně, že zaučí [jméno] [příjmení] v administrativě spojené s čerpáním dotací. [příjmení] [jméno] [příjmení] zprvu nefungoval jako jednatel, vše zařizovala [příjmení]. To potvrzuje i [jméno] [příjmení], který doslova uvedl, že veškerou výkonnou činnost dělala pouze [příjmení], řešila veškeré problémy a on maximálně podepsal žádost o dotaci. Tehdy došlo opakovaně k tomu, že z důvodů hrazení zákonných odvodů čtvrtletně a nikoli měsíčně, nebyly vyplaceny dotace a ještě dostala firma penále. Ani vlastně nevěděl kolik má společnost zaměstnanců a jak jsou vypláceni. [příjmení] sám se plně věnuje firmě od roku 2015. Později se tam objevil jako jednatel i [jméno] [příjmení]. To ale již byla spolupráce s [příjmení] ukončena, neboť vyšlo najevo, že od některých zaměstnanců si brala část mzdy zpět. [jméno] to doznala i v přítomnosti [jméno] [příjmení]. Svědek [jméno] [příjmení] nejenom, že usvědčuje z trestného jednání obžalovanou, ale doznává právě přičitatelnost této trestné činnosti [právnícká osoba] luc, když uvádí, že dotace od úřadu práce do společnosti přicházely, zaměstnanci byli vypláceni, ale ve výsledku výdělek nebyl tak vysoký, aby pokrýval náklady, takže podnikání bylo ztrátové. [příjmení] sama dávala pokyny k úhradě, nebyla však domluvena žádná pravidla, kdo co bude platit a jestli on jako jednatel to bude kontrolovat. To koresponduje i se zjištěním, které vyplynulo z vyjádření dalšího svědka [jméno] [příjmení]

(obchodního zástupce [právníká osoba] luc) a konečně i externí účetní svědkyně [jméno] [příjmení]. Velmi výstižně a podrobně pak zhodnotil soud prvního stupně v odstavcích 235. až 240. závěr o trestněprávní odpovědnosti nejenom obžalované [příjmení], ale také o vinu obžalovaných právnických osob, kdy lze v podrobnostech na toto plně odkázat. Také odvolací soud se ztotožňuje se závěrem, že v případě [právníká osoba] luc nešlo o tzv. exces osob jednajících v rámci činnosti právnické osoby. Je to proto, že právě díky získávání příspěvku na zaměstnávání osob se zdravotním postižením tato společnost mohla vykonávat podnikatelskou činnost. Ta objektivně realizována byla (ony různé kompletační práce apod.), dělo se tak na základě smluv s odběrateli zhotovených výrobků a takto odvedená práce byla fakturována, přičemž příjem z této práce pocházející byl příjmem obžalovaného subjektu. To v důsledku vedlo k tomu, že trestná činnost obžalované [příjmení] se soustředila na odčerpávání příjmů plynoucích z příspěvku na zaměstnávání osob se zdravotním postižením, jenž byl vyplacen obžalovaným subjektům, tyto jej použili na výplatu zaměstnanců a obžalovaná [příjmení] část takto vyplacených peněz od nich přímo odčerpávala. Ale výnos z vlastní výrobní činnosti těmto společností zůstával. Proto ve svém důsledku měly stíhané společnosti z trestné činnosti obžalované prospěch. Odvolací námitky obžalované [jméno] [příjmení], že odpovědnost za jednání společnosti nesou pouze osoby, které podávaly žádosti na úřad práce, neboť právě tyto osoby měly povědomí o pravdivosti údajů v těchto žádostech uvedených, tj. svým podpisem stvrdily pravost skutečností v žádostech uvedených a tyto osoby v pozici jednatelů jsou také adresátem plnění, je třeba ve světle výše uvedeného plně odmítnout. Obžalovaná vinu za své jednání v případě [právníká osoba] luc přenáší výhradně na právnickou osobu a na její jednatele. V kontrastu s tím co tvrdí [příjmení], jsou však naopak odvolací námitky [právníká osoba] luc, s.r.o., která zase veškerou odpovědnost za trestné jednání spatřuje výhradně u [jméno] [příjmení], neboť to měla být ona, kdo odčerpával od zaměstnaných OZP příspěvky vyplácené ve formě mzdy, a pokud deklarovaní zaměstnanci práci nevykonávali, potom z jejich, „nic nedělání“ nemohla mít společnost žádný zisk. Protiprávní čin nebyl tedy spáchán v zájmu obžalované obchodní korporace, ale spíše na její úkor a excesem jednající fyzické osoby. I u této obžalované však odvolací soud uplatněné námitky jednoznačně odmítá. Jednoduše řečeno obžalovaná [příjmení] jednání pod bodem IV. svádí na právnickou osobu a její jednatele a obchodní korporace vinu za prokázané trestné jednání svádí pouze na fyzickou osobu obžalované [příjmení]. Soud prvního stupně však spolehlivě spolupachatelství obou zmíněných obžalovaných zjistil a přesvědčivě vysvětlil míru zavinění a trestní odpovědnosti. Důkazy ze kterých byla vina obou obžalovaných vyvozena, stručně znovu rekapituloval Vrchní soud v Praze v tomto odstavci 27. svého rozhodnutí.

28. Vrchní soud v Praze ve svém rozsudku založeným na podkladě skutkového stavu, který byl v napadeném rozsudku správně zjištěn kvalifikuje jednání obžalovaných [jméno] [příjmení] a obchodních [právníká osoba], s.r.o., a [právníká osoba], stejně jako soud prvního stupně, tedy jako zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 5 písm. c) tr. zákoníku, v případě [příjmení] a COPRA luc dílem dokonáný a dílem nedokonáný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 212 odst. 1, 5 písm. c) tr. zákoníku. V případě [právníká osoba], s.r.o., ohledně níž byl z podnětu odvolání státní zástupkyně zrušen také výrok o vině, však škoda nedosahuje hranice 1 000 000 Kč, a jedná se tedy pouze o škodu větší, což zakládá přečinové jednání podle § 212 odst. 1, 4 tr. zákoníku.

IV. Uložené tresty a výrok o náhradě škody

29. Při úvaze o druhu trestu a jeho výměře vycházel odvolací soud ze všech výše uvedených skutečností a důkazů a přihlížel k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, zejména pak k významu chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsob provedení činu a jeho následek, dále k okolnostem, za kterých byl čin spáchán, k osobě pachatele, míře jeho zavinění a také k pohnutce, co bylo záměrem pachatele nebo jeho cílem. U obžalované [jméno] [příjmení] soud hodnotil její osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry, její dosavadní způsob života a možnosti její nápravy. Obžalovaná v odvolání prezentovala připravenost vykonat peněžitý trest, pokud jí bude uložen

vedle podmíněně odloženého trestu odnětí svobody, a dokonce doložila prohlášení zaměstnavatele společnosti [právnícká osoba], zaplatit za obžalovanou peněžitý trest, který jí bude uložen v rámci,, podmíněného trestu odnětí svobody“ a následně si bude zaměstnavatel umořovat takto vzniklou pohledávku za obžalovanou v rozumných srážkách z její mzdy. Její zaměstnavatel hodnotí obžalovanou jako pro něho nepostradatelnou manažerku v nastalé době pro provoz hotelu Palcát v [obec]. U veřejného zasedání obžalovaná uvedla, že je samoživitelkou, matkou dvou nezletilých dětí, prodala byt, aby umořila dluhy a dosáhla ukončení insolvence. V zaměstnání má příjmy i kolem 35 000 Kč, ale záleží hodně na úspěšnosti hospodaření hotelu a počtu akcí, což je v současné době omezení provozu problematické. Odvolací soud na rozdíl od soudu prvního stupně ukládal trest obžalované za jednání, kdy způsobená škoda podle nové úpravy (svou výší přesahující 4,4 mil. Kč) je sice stále ještě škodou značnou, ale již nikoli při horní hranici této škody, ale toliko pod polovinou zákonného rozpětí. Nelze však přehlédnout, že se jednalo o trestnou činnost dlouhodobou, která byla ve svém důsledku páchána ke škodě handicapovaných osob. V trestu musela být zohledněna také další trestná činnost, za kterou byla odsouzena rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 21. 2. 2019, č. j. 5 T 118/2018-271, který nabyl právní moci dne [datum], kdy jí byl uložen podmíněný trest odnětí svobody za sbíhající se přečin krácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku. Zde byl [příjmení] uložen trest odnětí svobody 16 měsíců podmíněně odložený na zkušební dobu 30 měsíců, tj. do [datum]. Při svém rozhodování soud, vedle nové zákonné úpravy škody, přihlížel k tomu, že se obžalovaná doznala k trestnému jednání a lituje ho, od spáchání trestné činnosti uplynula delší doba více než 5 let, řádně pracuje a dle svých možností umořuje své dluhy. Soud vnímal i složitou rodinnou a sociální situaci obžalované, kdy je matkou dvou nezletilých dětí, jsou zde také okolnosti péče o nemocnou matku, přestěhování se do menšího bytu, aby prodejem původního bytu získala peníze na oddlužení. Za tohoto stavu se uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, byť při spodní hranici trestní sazby, jeví jako nepřiměřeně přísné. Obžalovaná svým chováním a způsobem života v posledních letech prokazuje trvalý ráz své snahy po nápravě, kdy pouhá pohrůžka trestem odnětí svobody ve spojení s trestem peněžitým a trestem zákazu činnosti, skýtá záruku nápravy obžalované lépe, než samotný represivní výkon trestu odnětí svobody dopadající negativně ve svém důsledku na její blízké okolí, tedy nezletilé děti a nemocnou matku. Bylo přihlíženo i k tomu, že obžalovaná by zcela jistě také přišla o lukrativní zaměstnání, kde požívá dobré pověsti, a tím potažmo i o zdroj legálního příjmu zajišťujícího životní úroveň na ní výživou odkázaných dětí a umožňujícího splácet způsobené škody a peněžitou sankci. Vrchní soud v Praze vyměřil obžalované souhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 roků, který podmíněně odložil na dlouhou zkušební dobu 5 let.

30. Protože trestná činnost obžalované [jméno] [příjmení] ve svém rozsahu je skutečně na hranici, kdy pro společenskou škodlivost, by přicházel v úvahu již trest bezprostředně spojený s omezením osobní svobody a obžalovaná úmyslným trestným činem pro sebe či pro jiného získala poměrně značný majetkový prospěch, uložil odvolací soud obžalované také trest peněžitý a trest zákazu činnosti. Státní zástupkyně se ostatně v odvolání uložení peněžitého trestu domáhá a obžalovaná deklaruje svoji aktuální schopnost takový trest vykonat i přijmout i dlouhý náhradní trest odnětí svobody pro případ nezaplacení peněžitého trestu. Peněžitý trest byl vyměřen tak, aby neohrozil životní standard obžalované a její rodiny, na denní sazbu 1000 Kč při výměře 450 denních sazeb, tedy celkem 450 000 Kč. Tento trest svou výměrou koresponduje s desetinou způsobené škody a výrazně bezprostředně zpřisňuje pohrůžku trestem odnětí svobody. Obžalovaná prohlašuje, že je připravena pro záruku, že dostojí své povinnosti uhradit peněžitý trest, nést riziko dlouhého náhradního trestu odnětí svobody. Soud tento trest stanovil v přiměřené délce 15 měsíců. Jako logický a z pohledu ochrany společnosti zcela žádoucí je též trest zákazu činnosti, který odvolací soud opakoval ve výměře, jakou použil soud nalézací, přičemž zcela odkazuje v jeho odůvodnění na rozsudek soudu prvního stupně v bodě 248., strana 85, kde byly velmi výstižně a přiléhavě vysvětleny důvody uložení tohoto trestu. [příjmení] rozhodnutí pak obsahuje též výrok o zrušení výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 21. 2. 2019, č. j. 5 T 118/2018-271,

a všech rozhodnutí na tento výrok obsahově navazujících, které pozbyly podkladu, vzhledem ke změně, která nastala jeho zrušením, jak uvádí ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku.

31. Při řešení otázky potrestání všech tří obchodních korporací musel Vrchní soud v Praze zohlednit speciální úpravu trestání uvedenou v ustanovení § 14 odst. 1 TOPO. Podle něj soud při stanovení druhu a výměry trestu přihlédne k povaze a závažnosti trestného činu, poměrům právnické osoby, včetně její dosavadní činnosti a jejích majetkových poměrů; přitom přihlédne též k tomu, zda právnická osoba vykonává činnost ve veřejném zájmu, která má strategický či obtížně nahraditelný význam pro národní hospodářství, obranu nebo bezpečnost. Dále soud přihlédne k působení právnické osoby po činu, zejména k její případné účinné snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. Přihlédne také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí činnost právnické osoby.

32. S přihlédnutím ke všem výše popsaným skutečnostem dospěl také odvolací soud k závěru, že adekvátním bude uložení sankce peněžitě, konkrétně peněžitého trestu ve smyslu § 68 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 1 odst. 2 a 18 odst. 2 TOPO, přičemž konkrétní výše peněžitého trestu byla soudem odvozena od délky páčání trestné činnosti těchto společností, výše takto způsobené škody, jakož i aktuálním majetkovým poměrům, které vyplynuly zejména z výpovědi jejich statutárních orgánů. I zde bylo do výměry peněžitých trestů třeba promítnout změny stanovení hranic výše škody podle novely trestního zákoníku č. 333/2020 Sb., když u obžalovaných [příjmení] PRÁCE a COPRA luc se způsobená škoda pohybuje buď na samé spodní hranici škody značné nebo blízko této hranice a u [právnická osoba], s.r.o., se škoda dostala již pod hranici škody značné, tedy pod 1 000 000 Kč a jedná se o škodu toliko větší. To přineslo u této obžalované i změnu právní kvalifikace na přečinnové jednání. Je třeba konstatovat, že [právnická osoba], s.r.o., a [právnická osoba], fungují i nadále. Jak vyplynulo z výpovědi jejich jednatelů, zřejmě se etablovaly na trhu. Společnost KUS PRÁCE se zaměřuje na stavební činnost a osoby se zdravotním postižením nezaměstnává. Odvolací soud na tomto místě uvádí, že stejně tak jako soud nalézací nepovažuje za nutné ukládat této společnosti trest zákazu plnění veřejných zakázek nebo účasti ve veřejné soutěži, resp. zákaz přijímání dotací a subvencí, jak se domáhá v odvolání státní zástupkyně ve smyslu ustanovení § 21 či § 22 TOPO. Nalézací soud logicky vysvětlil v odstavci 248. napadeného rozsudku, že páčání protiprávní činnosti uvedených právnických osob bylo vázáno na osobu obžalované [jméno] [příjmení]. Jinak to ovšem není, „zakódováno“ v základních kamenech těchto společností a jejich podnikatelské činnosti, protože i bez získávání těchto příspěvků společnosti fungují. Zákaz přijímání dotací a subvencí v případě [právnická osoba] luc nebo zákaz plnění veřejných zakázek nebo účasti ve veřejné soutěži u této společnosti, by pak ve svém důsledku vedl pouze k potrestání osob se zdravotním postižením, které jsou touto společností převážně zaměstnávány. Jak vyplývá z výpovědi zejména jednatelů [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení], i bez příspěvků státu na zaměstnávání těchto osob společnost úspěšně funguje, je schopna se uživit a osoby se zdravotním postižením zaměstnávat. Těmto poskytuje i benefity. Za této situace, i při vědomí toho faktu, že během trestního řízení byly tyto právnické osoby vyloučeny z možnosti přijímat jakékoli dotace ze strany státu, považuje také odvolací soud toto více než pětileté období za dostatečně dlouhé k tomu, aby zejména společnost [právnická osoba], prokázala právo na svou existenci na tomto specifickém trhu práce, a že takto de facto vykonaný trest je dostatečný. Z toho titulu ani Vrchní soud v Praze soud nedospěl k závěru, že by bylo nezbytné těmto společností nějakým dalším způsobem ještě ztěžovat jejich existenci. To platí i ve vztahu ke [právnická osoba], s.r.o., která podnikatelskou činnost aktuálně nevykonává, tudíž ani u ní není nutné sahat k trestům, které by neměly reálný dopad na fungování společnosti. Peněžitý trest je však i zde zcela odůvodněný a nutný. Trestné činnosti se i tato společnost dopustila, a bez ohledu na okolnosti převodu obchodního podílu na osobu nynějšího jednatele, je zapotřebí peněžitý trest jako sankci za jednání společnosti v minulosti uložit. Jak u [právnická osoba] a COPRA luc soud nepochybuje o tom, že tyto budou schopny i nadále fungovat na trhu, tak zde jsou vážné pochybnosti o tom, zda něčeho podobného bude schopna [právnická osoba],

jejíž jednatel byl v průběhu trestního stíhání naprosto pasivní, datová schránka není vybírána, a společnost fakticky nevede žádnou činnost.

33. Peněžitě tresty odvolací soud u obžalovaných právnických osob snížil, jak již bylo uvedeno výše v souvislosti s nově upravenými hranicemi škod podle § 138 odst. 1 tr. zákoníku ve znění novely účinné od 1. 10. 2020. Denní sazby se u právnických osob podle § 18 odst. 2 TOPO pohybují v rozpětí 1 000 Kč až 2 000 000 Kč. U [právnická osoba], kde škoda je na samé spodní hranici škody značné byla denní sazba snížena z částky 2 000 Kč na 1 800 Kč a upraven počet denních sazeb ze 125 na 100. Peněžitý trest byl tedy snížen z 250 000 Kč na 180 000 Kč. Stejně bylo postupováno u [právnická osoba] luc, kde se také škoda blíží spíše spodní hranici škody značné (navíc v částce 438 902 Kč nebyla poskytovatelem dotace fakticky vyplacena a zůstalo zde jednání ve stádiu pokusu), snížil soud denní sazbu z 3 000 Kč na 2 000 Kč při ponechání počtu denních sazeb 125, tedy peněžitý trest byl snížen z 375 000 Kč na 250 000 Kč. U [právnická osoba] bylo jednání překvalifikováno na přečin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 4 tr. zákoníku, takže soud denní sazbu snížil o polovinu z 2 000 Kč na 1 000 Kč při ponechání 100 denních sazeb. Takto upravené peněžitě tresty mají adekvátně korespondovat s mírou zavinění obžalovaných obchodních korporací a jsou přiměřenými tresty ve smyslu § 14 TOPO.

34. Proti výroku o náhradě škody, kterým byla Česká republika, zastoupená Úřadem práce ČR, Generálním ředitelstvím, Praha, odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních, se nikdo neodvolal. Tento výrok nebyl tedy Vrchním soudem v Praze přezkoumáván, i když vzhledem ke zrušení odsuzujícího rozsudku v celém rozsahu ve výroku o vině, musel být zrušen i výrok o náhradě škody a v novém rozhodnutí znovu vysloven. V trestním řízení došlo k řádnému a včasnému připojení se poškozené České republiky s nárokem na náhradu škody k trestnímu stíhání, ovšem tomuto nemohlo být vyhověno. Pokud jde o ty případy, kdy došlo k odsouzení obžalovaných, pak by bylo jistě namístě rozhodovat i o uplatněném nároku na náhradu škody, ovšem soud prvního stupně v tomto případě konstatoval, že náhrada škody ve smyslu občanskoprávním není totožná se škodou ve smyslu trestněprávním, a protože by pro rozhodnutí o uplatněném nároku na náhradu škody bylo zapotřebí u každého jednotlivého zaměstnance zkontrolovat, jaký byl jeho příjem skutečný, jaký byl deklarovaný, kolik z jeho výplat představovaly finanční prostředky získané zaměstnavatelem a kolik byla dotace poskytovaná státem, a v případě, že tito lidé pracovali, jaký byl rozdíl mezi skutečným příjmem a příjmem, který byl deklarovaný, pak to vše jsou otázky, jejichž řešení daleko přesahuje možnosti trestního soudu v trestním řízení. Je proto namístě, aby nárok na náhradu škody z tohoto pohledu byl poškozenou [příjmení] republikou přesněji specifikován a uplatněn v řízení civilním (či jiném k tomu příslušném), k čemuž byla poškozená podle ustanovení § 229 odst. 1 tr. řádu odkázána. To platí i pro případy, kdy neprokázané skutky pokračujícího jednání byly vypuštěny.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání. Dovolání může podat nejvyšší státní zástupce, a to ve prospěch i v neprospěch odsouzeného pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí, a odsouzený pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, které se ho bezprostředně dotýká. Odsouzený může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání odsouzeného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání lze podat ve lhůtě dvou (2) měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému směřuje, a to u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni. O podaném dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně. Dovolání musí obsahovat (vedle obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 tr. řádu) i údaje, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen uvést, zda dovolání podává ve prospěch či

v neprospěch odsouzeného. Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Neúspěšné podání dovolání je zpoplatněno částkou 10.000 Kč.

Praha 6. října 2020

JUDr. Jan Chocholatý Ph.D.
předseda senátu